

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 78.

Vydána dne 16. července 1924.

Obsah: 156. Nařízení, jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové.

156.

Vládní nařízení ze dne 4. července 1924,

jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 50 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové:

Článek 1.

K § 1, odst. 1., zák.

Pojem tuzemských dodávek a výkonů.

(1) Za tuzemské dodávky se pokládají:

1. dodávky, uzavřené v tuzemsku a prováděné (splňované) v tuzemsku nebo do tuzemska;

2. dodávky, uzavřené v cizině o předmětech nalézajících se v době uzavření dodávky v tuzemsku a prováděné (splňované) v tuzemsku;

3. dodávky, zprostředkované tuzemskou provozovnou (pobočkou, kanceláří nebo skladem) cizince (§ 6, odst. 1., zák.) o předmětech, nalézajících se v době uzavření dodávky v cizině, a prováděné (splňované) do tuzemska.

(2) Za tuzemské výkony se pokládají všechny výkony, prováděné v tuzemsku.

Článek 2.

K § 1, odst. 1., č. 2., a § 25, odst. 2., zák.

Dovoz, vývoz, průvoz.

A. Dovoz:

I. Při předmětech podrobených dani z obratu.

Dovoz předmětů nepodléhá zásadně dani z obratu; výjimečně může však za podmínek,

stanovených v § 1, odst. 1., č. 2., zák. býti vládním nařízením stanoveno, že dovoz určitých předmětů této dani podléhá.

II. Při předmětech podrobených dani přepychové.

(1) Podle § 25, odst. 2., zák. jest dovoz všech předmětů, uvedených v seznamu přepychových předmětů, zásadně podroben dani přepychové, nehledíc na to, kdo a z jakých důvodů předmět dováží, a na to, zdaňuje-li se dovážený předmět podle seznamu „u výrobce“ nebo v „drobném prodeji“ či „pouze při dovozu“.

(2) Výjimečně nepodléhá dovoz dani přepychové v případech, uvedených v § 27 zák.

(3) Jen 2%ní snížené dani přepychové místo plné 12%ní dani přepychové podléhá dovoz v případech, uvedených v § 28 zák.

(4) Činí-li ten, kdo dováží umělecké plastické dílo, nárok, aby se mu při celním odbavení čítala jen 2%ní snížená daň přepychová podle § 28, č. 2., zák., musí celnímu úřadu předložit hned při celním odbavení potvrzení finančního úřadu I. stolice (čl. 31), v jehož obvodu má umělecké dílo býti umístěno, že jde o umělecké dílo k účelům veřejným. Za díla k účelům veřejným se pokládají díla, určená pro místa a budovy veřejně přístupné, jako náměstí, musea, divadla, sady, veřejné budovy a pod. Potvrzení finančního úřadu uschová celní úřad jako účetní doklad. V pochybnostech, jde-li o umělecké plastické dílo, opatří si finanční úřad I. stolice před vydáním potvrzení odborné dobrozdání a vyšetří, jde-li o účel veřejný.

(5) Za jakých podmínek vybere celní úřad při dovozu přepychových předmětů jen 2%ní sníženou daň přepychovou, jsou-li dovážené předměty určeny pro stát, státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo nabý-

vá-li kdo dovážených předmětů ve veřejném zájmu, stanoví čl. 10 tohoto nařízení.

(6) Při dovozu přepychových předmětů, zdaňovaných v drobném prodeji, vybere celní úřad 2%ní sníženou daň přepychovou zpravidla jen tehdy, když příjemce předmětu se mu hned při celním odbavení vykáže úředním vysvědčením (§ 28, č. 4., zák.) podle připojeného vzorce (vzorec č. 1), z něhož jest patrné, že obchoduje zbožím toho druhu, jaké právě dováží.

(7) Děje-li se celní odbavení za nabyvatelovy nepřítomnosti, na př. při zásilkách poštou nebo železnicí, vybere celní úřad zpravidla plnou 12%ní daň přepychovou. Činí-li potom nabyvatel nárok, aby se mu z dováženého zboží čítala jen 2%ní snížená daň přepychová podle § 28 zák., musí zažádati u celního úřadu, který daň vybral, za vrácení daňového rozdílu mezi 12%ní daní přepychovou a 2%ní sníženou daní přepychovou. Celní úřad mu vrátí tento rozdíl, jestliže žadatel předloží listinné doklady, potřebné k nabytí výhod podle § 28 zák. a uvedené v tomto článku a ve čl. 10 tohoto nařízení, a šlo-li o dovoz uměleckých děl, zhotovených umělci-plastiky, prokáže-li shora uvedeným způsobem, že bylo dovezeno umělecké dílo k účelům veřejným.

(8) Výjimkou vybere celní úřad od podnikatelů, kteří dovážejí předměty, zdaňované v drobném prodeji, avšak při celním odbavení nejsou přítomni, místo 12%ní daně přepychové toliko 2%ní sníženou daň přepychovou, jestliže podnikatel byl už předem u celního úřadu o to zažádal a uložil u něho úřední vysvědčení o svém živnostenském oprávnění nebo jeho ověřený opis. Vysvědčení nebo jeho ověřený opis nutno každoročně obnovovati.

(9) Z jakého základu vybere celní úřad daň, stanoví čl. 15 tohoto nařízení.

(10) Působí-li zdanění při celním odbavení celnímu úřadu obtíže, zvláště nelze-li zjistiti cenu bez znaleců a tito nejsou po ruce, zpraví celní úřad o dovozu finanční úřad I. stolice, k vyměření daně podle příjemcova bydliště (sídla) příslušný, a poznamená v celním dokladu, že dovezený předmět nebo část zásilky a jaká (počet kusů a přesné označení zboží podle seznamu přepychových předmětů) náleží k věcem, podrobeným dani přepychové, a který finanční úřad byl zpraven, aby daň vyměřil. Nevybere-li se daň hned při celním odbavení a má-li celní úřad z jakéhokoliv důvodu pochybnost o dobytosti daně přepychové, vybere od strany zajištění (§ 23 zák.) za daň

přepychovou v hotových penězích, a to ve výši daně, která pravděpodobně bude vyměřena, a zpraví o tom shora zmíněný finanční úřad I. stolice; tento úřad vyměří daň a zařídí, aby složená jistota byla přeúčtována na předepsanou daň. Nedosahuje-li složená jistota výše vyměřené daně, doplatí strana scházející částku u berního úřadu; přesahuje-li však složená jistota vyměřenou daň, poukáže finanční úřad I. stolice celní úřad, aby straně přebytek vrátil, předpokládajíc, že strana celnímu úřadu jižého nedluhuje. Bez složení přiměřené jistoty nesmí býti v tomto případě zásilka uvolněna.

(11) Byla-li 12%ní daň přepychová zaplácena při dovozu a jde-li o předměty, zdaňované u výrobce nebo pouze při dovozu, není dovozce povinen zapsati předmět ani do zásobníku ani do knihy daňové (čl. 23); z tržby za tyto předměty musí odvésti daň z obratu.

B. Vývoz.

(1) Vývoz nepodléhá ani dani z obratu ani dani přepychové, prokáže-li vývozce, že předměty vyvezl do ciziny; tento průkaz musí provésti při zásilkách, přepravovaných jinak než poštou, evidenční knihou o vývozu, vedenou podle připojeného vzorce (vzorec č. 2), dále prohlášením podle připojeného vzorce (vzorec č. 3), potvrzeným výstupním celním úřadem, že zboží bylo vyvezeno ze zdejšího celního území, a na žádost finančních orgánů případně též duplikátem nákladního listu (dopravní listiny) a korespondencí. Aby mohl býti proveden průkaz o vývozu shora uvedeným prohlášením, musí vývozce vyplniti a připojiti k nákladnímu listu (dopravní listině) pro přímou přepravu do ciziny zmíněné prohlášení, opatřené poštovní známkou a svou adresou, a na nákladním listě (dopravní listině) vyznačiti, že k němu bylo připojeno prohlášení. Prohlášení musí k nákladnímu listu (dopravní listině) připevniti tak, aby zamezena byla jeho ztráta. Celní úřad se přesvědčí při prohlídce, že prohlášení jest správné, dohlédne na výstup, potvrdí jej na prohlášení otiskem úředního razítka a podpisem a zašle prohlášení hned vývozci. Při zásilkách přepravovaných po nápravě nebo přepravovaných osobně musí vývozce vyplniti shora zmíněné prohlášení a předložiti je přímo celnímu úřadu, který mu prohlášení potvrdí a pak hned vrátí. Při zásilkách přepravovaných poštou musí vývozce prokázati vývoz evidenční knihou o vývozu, korespondencí a podacím listem poštovního úřadu. Evidenční kniha slouží jak pro vývoz

předmětů, podrobených dani z obratu nebo paušalované dani, tak pro vývoz přepychových předmětů; vývozce může však pro vývoz přepychových předmětů vésti zvláštní evidenční knihu. Je-li vývozce sám výrobcem, poznamená stručně v sloupci 3, že vyvezený předmět sám vyrobil (na př. slovy: „vlastní výroba“); sloupec 4 až 8 nemusí pak vyplňovati.

(2) U zboží, vyvezeného do 14 dnů po vyhlášení tohoto nařízení, není třeba, aby vývozce (příp. dodavatel [čl. 11]) se vykázal shora uvedeným prohlášením.

C. Průvoz.

Průvoz nepodléhá dani pod podmínkou, že v době průvozu nedošlo v tuzemsku k zdanitelné dodávce a že zboží neopustilo celní nebo železniční úschovu.

Článek 3.

K § 1, odst. 3., zák.

Obchody komisionářské.

Pro posouzení, jde-li o obchod komisionářský, jest rozhodnou jediné právní povaha toho kterého obchodu.

Článek 4.

K § 4, č. 3., zák.

Osvobození dodávek drahých kovů a jejich směsí k ražení peněz.

(1) Podle § 4, č. 3., zák. nejsou podrobeny dani z obratu dodávky drahých kovů (zlata a stříbra), rudy, obsahující tyto kovy, hutních výrobků a směsí těchto kovů v zrnech, prutech nebo listech a předmětů z těchto kovů jen tehdy, prokáže-li dodavatel potvrzením nabyvatelovým,

1. že se dodává pro stát neb osobu k nákupu oprávněnou a

2. že se dodávka děje k ražení peněz.

(2) Potvrzení nutno uschovati pro případ daňové kontroly (§ 16 zák.).

Článek 5.

K § 4, č. 7., zák.

Osvobození dodávek vody, plynu, elektrického proudu a výkonů jatečných.

(1) Osvobození dodávek vody, plynu a elektrického proudu nevztahuje se na práce a dodávky instalační.

(2) Od daně nejsou osvobozeny dodávky, souvisící s výkony jatečnými, jako prodej krve, mrvy, odpadků atd.

(3) Veřejným osvětlením se rozumí osvětlení ulic, veřejných cest, náměstí, veřejných sadů a podobných míst, ne však osvětlení veřejných budov (škol, kostelů, nádraží, nemocnic atd.).

Článek 6.

K § 4, č. 12., zák.

Osvobození dodávek léčiv, výkonů lékařů atd.

Ustanovení § 4, č. 12., zák. se vztahuje na veškeré dodávky a výkony, pokud úplaty za ně hradí nemocenské pokladny nebo jiné ústavy, uvedené ve zmíněném zákonném ustanovení, nebo obce u osob, opatřených vysvědčením chudinským; vztahuje se tedy i na výkony babické, dodávky umělých součástí lidského těla a pod. Toto osvobození platí též pro nemocenské pokladny soukromých železnic. Osvobození to se však nevztahuje na dodávky předmětů, u nichž jest daň paušalována.

Článek 7.

K § 4, č. 14., lit. b), zák.

Osvobození prvních tuzemských dodávek zboží, dovezeného z ciziny.

(1) V těch případech, v kterých ministr financí podle § 4, č. 14., zák. určí, že dovozce jest oprávněn při první tuzemské dodávce určitých předmětů včítati si daň, zaplacenou při dovozu, do daně z této dodávky, musí dovozce hodnověrně prokázati, že z dovezených předmětů byla při celním odbavení zaplacená daň, že je zcizil v nezměněném stavu a že jde o dodávku, která podle obchodních zvyklostí se považuje za dodávku ve velkém; průkaz provede na př. celní kvitancí, duplikátem nákladního listu, účtem, korespondencí.

(2) Dovoze, který použije oprávnění, zmíněného v předchozím odstavci, odečte si jak při výpočtu čtvrtletních daňových splátek (§ 20 zák.), tak v daňovém přiznání (§ 17 zák.) od celkové své tržby tržbu, připadající na zmíněné první tuzemské dodávky.

Článek 8.

K § 4, č. 14. (posl. věta), a § 27, č. 8. a 10., zák.

Podmínečné osvobození dovozu od daně.

(1) Za podmínek, za nichž se přiznává podle celních ustanovení osvobození od cla, jest jak

od daně z obratu, tak od daně přepychové a daně paušalované osvobozen dovoz:

1. předmětů, dovážených do tuzemska k zúšlechťení nebo k opravě;

2. předmětů, dovážených na výstavy, dostihy, soutěže, veřejná představení cirkusová a divadelní atd., čítajíc v to klusáky, závodní koně, dále kolotoče, střelnice, divadla a podobné věci, určené k zábavě lidu, a vůbec předměty, jejichž dočasné použití jest dokazatelně ve veřejném zájmu;

3. dobytka, který se přivádí přes celní čáru na dočasnou pastvu (zimní krmení) nebo k dočasným pracím hospodářským, pak dovoz užítku tuzemského dobytka na pastvinách v cizině (mléka, másla, sýru), příchovku mladého dobytka, v tom mezičase vzniklého, dále pak ryb a jiných vodních živočichů, které tuzemští rybáři v pohraničních vodách ulovili;

4. hospodářského dobytka a hospodářského nářadí, jichž jest potřebí k hospodaření na nemovitostech, jež celní hranice protíná nebo jež jsou celní hranicí odděleny od hospodářských budov na té neb oné straně, dále osiva pro tyto nemovitosti a užítku, získaného z nich polním hospodářstvím a dobytčářstvím.

(²) Dovoz přepychového zboží, vyvezeného do ciziny a zase zpět dováženého, jest osvobozen od daně přepychové za podmínek, za nichž jest zproštěn cla.

Článek 9.

K § 4, č. 16., zák.

Osvobození dodávek a výkonů domácích dělníků a mistrů.

Dodávky a výkony osob, které samy nebo se členy své rodiny (dětmi, rodiči nebo manželkou), žijícími s nimi ve společné domácnosti, bez cizích pomocných dělníků zpracovávají za pevně stanovenou mzdu suroviny nebo polotovary, dodané jim jiným podnikatelem ke zpracování, jsou od daně osvobozeny. Nezáleží na tom, mají-li zmíněné osoby živnostenské oprávnění. Toto osvobození platí i tehdy, když zmíněné osoby používají při zpracování vlastních nástrojů nebo strojů.

Článek 10.

K § 4, č. 17., a § 28, č. 3., zák.

Osvobození dodávek (výkonů) a dovozu pro stát (státní úřady, ústavy atd.) nebo státní podniky nebo ve veřejném zájmu.

(¹) Od daně z obratu jsou osvobozeny dodávky a výkony pro stát nebo pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, prokáže-li podnikatel:

1. písemným přijetím své nabídky nebo písemnou smlouvou, že mu dodávka nebo výkon byly přímo zadány;

2. listinným dokladem (na př. nákladním listem nebo stvrzenkou o přijetí zboží nebo provedení výkonu), že dodávku nebo výkon skutečně provedl;

3. písemným dokladem (na př. kvitancí, účtem), co obdržel za dodávku nebo výkon nebo co za ně účtoval.

(²) Finanční úřad I. stolice se může spokojiti jen některými z těchto průkazů, nemá-li důvodné pochybnosti.

(³) Platí-li podnikatel daň podle skutečně přijatých úplat, jest oprávněn úplaty, přijaté za zmíněné dodávky nebo výkony, si sraziti ze základu pro čtvrtletní daňovou splátku za čtvrtletí, v němž tyto úplaty přijal, a v daňovém přiznání uvéstí takové úplaty jako srážkové položky.

(⁴) Platí-li podnikatel daň podle účtovaných cen, jest oprávněn částky, účtované za zmíněné dodávky nebo výkony, si sraziti ze základu pro čtvrtletní daňovou splátku za čtvrtletí, v němž vydal účty, a v daňovém přiznání tyto účtované částky uvéstí jako srážkové položky.

(⁵) V obou případech musí podnikatel své přiznání doložiti shora uvedenými listinnými doklady.

(⁶) Při tuzemských dodávkách, podléhajících pravidelně 12%ní nebo 10%ní dani přepychové, státu nebo takovým státním podnikům, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, jest dodavatel oprávněn odvésti z dodávky jen 2%ní sníženou daň přepychovou podle § 28, č. 3., zák. pod podmínkou, že se vykáže listinnými doklady, uvedenými v prvním odstavci; tyto musí uschovati jako přílohu pří-

slušné položky daňové knihy. V daňovém přiznání jest dodavatel povinen tržbu za zmíněné dodávky uvést v oddílu pro 2%ní sníženou daň přepychovou a odvolati se na shora uvedené listinné doklady.

(⁷) Dováží-li stát nebo státní podnik, který nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, přepychové předměty z ciziny přímo nebo prostřednictvím tuzemského podnikatele, vybere celní úřad jen 2%ní sníženou daň přepychovou, vykáže-li se příjemce zboží potvrzením příslušného státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku, že dovážený předmět jest určen k jeho potřebě; zmíněné potvrzení musí býti opatřeno otiskem úředního razítka a podepsáno přednostou toho státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku, pro něž jest předmět určen, a musí v něm býti uvedena cena, kterou úřad (ústav atd.) nebo podnik za dodávku zaplatí. Celní úřad zmíněné potvrzení uschovává jako doklad příslušné položky.

(⁸) Dodávka tuzemského podnikatele, jehož prostřednictvím byl přepychový předmět z ciziny pro stát nebo státní podnik dovezen, jest od daně z obrátu podle § 4, č. 17., zák. osvobozena pod podmínkou, že se podnikatel vykáže listinnými doklady, uvedenými v prvním odstavci.

(⁹) Ustanovení § 4, č. 17., a § 28, č. 3., zák. se nevztahují na dodávky a výkony pro takové státní podniky, které podle zák. ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., budou prohlášeny za podniky, spravované podle zásad obchodního hospodaření.

(¹⁰) Snížení daně přepychové jest nezávislé na tom, zdaňuje-li se nabývaný přepychový předmět u výrobce nebo v drobném prodeji či pouze při dovozu.

(¹¹) Osoby, které nabývají přepychových předmětů ve veřejném zájmu — při dovozu i v tom případě, nabývají-li předmětů prostřednictvím tuzemského podnikatele —, mají nárok, aby jim jejich dodavatel nebo při dovozu celní úřad čítal jen 2%ní sníženou daň přepychovou podle § 28, č. 3., zák., předloží-li svému dodavateli ještě před dodávkou nebo celnímu úřadu hned při celním odbavení potvrzení příslušného finančního úřadu I. stolice, že jde o zájem veřejný. V potvrzení tomto, jež vydá finanční úřad I. stolice na zvláštní žádost a jež musí býti opatřeno otiskem úředního razítka a podepsáno přednostou úřadu, musí býti vyznačeno jméno nabyvatele,

předmět přepychový a účel, k němuž se přepychového předmětu nabývá.

(¹²) Potvrzení uchovává dodavatel nebo celní úřad jako účetní doklad.

(¹³) Za nabytí ve veřejném zájmu podle § 28, č. 3., a § 38, odst. 2., zák. se pokládá, nabývá-li se přepychových předmětů pro účely země, žup, okresů a obcí, ať vlastní nebo státem jim svěřené, pokud nejde o podnikatelskou činnost těchto svazků. Nezáleží na tom, zdaňuje-li se nabývaný přepychový předmět u výrobce nebo v drobném prodeji či pouze při dovozu.

Článek 11.

K § 4, č. 18., zák.

Osvobození dodávek tuzemským vývozcům.

(¹) Dodávky tuzemským vývozcům, při nichž vývozce nenabývá fyzické držby, jsou od daně osvobozeny pod podmínkou, že dodavatel i vývozce prokáží, že předmět, prodaný vývozci, byl vyvezen na jeho účet v nezměněném stavu do ciziny, a to do jednoho roku po prodeji.

(²) Při přímém vývozu zboží z podniku dodavatelova do ciziny musí dodavatel podati průkaz o tom, že zboží to bylo skutečně vyvezeno, evidenční knihou o vývozu a buď prohlášením podle připojeného vzorce (vzorec č. 3), potvrzeným výstupním celním úřadem (čl. 2) a označeným jako unikát, nebo podacím listem poštovního úřadu; vývozce v tomto případě musí vývoz prokázati evidenční knihou o vývozu, a jde-li o zásilky přepravované jinak než poštou, shora zmíněným prohlášením, potvrzeným výstupním celním úřadem a označeným jako duplikát.

(³) Při nepřímém vývozu zboží z podniku dodavatelova, t. j. zasílá-li dodavatel na pokaz vývozcův zboží nejprve do tuzemské stanice, z níž se pak zboží to zasílá s nákladním listem (dopravní listinou) pro přímou přepravu do ciziny, jest dodavatel povinen podati průkaz o tom, že zboží to bylo skutečně vyvezeno do ciziny, evidenční knihou o vývozu, duplikátem nákladního listu (dopravní listiny) nebo přijímacím potvrzením o přepravě do tuzemské stanice a mimo to prohlášením podle připojeného vzorce (vzorec č. 3), potvrzeným výstupním celním úřadem (čl. 2) a označeným jako unikát; vývozce v tomto pří-

padě musí vývoz prokázati evidenční knihou o vývozu, nákladním listem (dopravní listinou) o přepravě do tuzemské stanice a mimo to shora zmíněným prohlášením, potvrzeným výstupním celním úřadem a označeným jako duplikát.

(⁴) Aby mohl býti proveden průkaz o vývozu prohlášeními, uvedenými v předchozích odstavcích, musí býti jak při přímém tak nepřímém vývozu drahou nebo lodí k nákladnímu listu (dopravní listině) pro přímou přepravu do ciziny připojena dvě vyplněná prohlášení, a to jedno označené jako unikát a druhé jako duplikát. Unikát musí býti opatřen adresou dodavatelovou a duplikát adresou vývozcovou. Ustanovení čl. 2 tohoto nařízení o tom, jak se prohlášení vyplňuje, připojuje, známkuje a potvrzuje, platí obdobně i na shora uvedené unikáty a duplikáty prohlášení. Potvrzený unikát prohlášení zašle celní úřad hned dodavateli a duplikát vývozci. Při zásilkách přepravovaných po nápravě nebo přepravovaných osobně musí dodavatel, případně vývozce vyplnit shora zmíněná dvě prohlášení a předložit je přímo celnímu úřadu, který mu prohlášení potvrdí a pak hned vrátí.

(⁵) Jak při přímém tak nepřímém vývozu jest dodavatel povinen v evidenční knize o vývozu uvést ve sloupci 3, že vyvezený předmět sám vyrobil, ve sloupci 4 datum, kdy vyvezené zboží podle účtu prodal vývozci, a v sloupci 9 jméno a adresu vývozce, na jehož účet zboží vyváží. Sloupce 5 až 8 a 12 nemusí vyplňovati, kdežto ostatní sloupce vyplní pravidelným způsobem. O každé dodávce vývozci jest dodavatel povinen vydati řádný účet, v němž musí býti uvedeny datum, firma, které se dodává, značka obalu, hrubá váha, jakož i bližší označení zboží s udáním továrního čísla, druhu, množství (počtu kusů) a prodejní cena. Předměty podrobené dani přepychové musí býti účtovány odděleně od ostatních předmětů. Vývozce jest povinen v evidenční knize o vývozu vyplnit sloupce 1 až 4 a 10 až 17.

(⁶) Ze shora uvedených dokladů musí býti patrna totožnost zboží, prodaného vývozci, se zbožím vyvezeným.

(⁷) Finanční orgány jsou oprávněny žádati, aby jak dodavatel tak vývozce předložili též příslušnou obchodní korespondenci a příp. duplikáty nákladních listů (dopravních listin) pro přímou přepravu do ciziny.

Článek 12.

K § 4, č. 19., zák.

Osvobození dobročinných nebo vzdělávacích dodávek nebo výkonů.

(¹) Dodávkami nebo výkony výhradně a přímo dobročinnými se rozumějí dodávky nebo výkony, které směřují výhradně a přímo ke zmírnění nouze a chudoby nebo ke konání lásky k bližnímu bez nároků na plnou náhradu. Dobročinnými nejsou dodávky nebo výkony, které samy o sobě nejsou dobročinnými skutky, třebaš jejich výnos slouží k dobročinným účelům (na př. pořádání zábavy ve prospěch dobročinného ústavu).

(²) Dodávkami neb výkony výhradně a přímo vzdělávacími se rozumějí dodávky a výkony, které směřují výlučně k povznesení všeobecné vzdělanosti nebo k výchově vědecké nebo umělecké a nemají povahy výdělečné vůbec nebo dějí se bez nároků na plnou náhradu.

(³) Za osvobození nutno zvláště žádati u ministerstva financí a žádost doložit účetními doklady a případně stanovami. O žádosti rozhoduje ministerstvo financí; dokud o žádosti není pravoplatně rozhodnuto, nutno z dodávek a výkonů, za jejichž osvobození se žádá, platiti pravidelnou daň.

Článek 13.

K § 7, č. 1. a 2., zák.

Osvobozené dodávky a výkony státní poštovní, telegrafní, telefonní a železniční správy.

(¹) K poštovní, telegrafní a telefonní službě nenáleží zařizování soukromých telegrafů a telefonů státní správou (mimo zařizování telegrafů a telefonů pro soukromé dráhy), dále prodej odpadkového materiálu (papíru, telegrafních a telefonních sloupů, drátů a pod.), dražební prodeje všech druhů (též odpadkového materiálu) a nakládání odpadkového materiálu.

(²) Za dodávky a výkony s provozem drah související se pokládají dodávky a výkony, které jsou s provozem v jakékoliv spojitosti a které provádějí železniční orgány v poměru služebním; jsou to zejména: obstarávání provozu soukromých drah, dodávky veškerých materiálů a prací těmto drahám státní správou železniční zprostředkované do té doby, dokud dodávky (výkony) pro státní dráhy

budou od daně z obratu osvobozeny, stavba vleček pro soukromé podniky, pronajímání vozidel soukromníkům, provádění oprav vozů a tratí pro soukromníky, přenechání vozů cizím železničním správám za úplatu, propůjčování nádraží, úschova zavazadel, prodej tiskopisů, krmení a napájení dopravovaného dobytka.

(³) Prodej odpadkového materiálu z volné ruky, prodeje dražební všech druhů (též odpadkového materiálu) a nakládání odpadkového materiálu nejsou však dodávkami nebo výkony s provozem souvisícími a daní tudíž podléhají.

(⁴) Osvobození podle § 7, č. 2., zák. platí jako pro dráhy státní, tak i pro dráhy soukromé, ať jsou v provozu státním nebo ne.

Článek 14.

K § 9, odst. 6., zák.

Stanovení daňového základu při tuzemských dodávkách.

(¹) Cenou obecnou rozumí se cena, která se v době provedení dodávky nebo výkonu obvykle platí za předměty nebo výkony stejného nebo podobného druhu v místě dodavatele nebo toho, kdo výkon provádí, a to při dodávkách ve velkém, cena ve velkém, při dodávkách v malém, cena v malém. Zdá-li se udaná obecná cena finančnímu úřadu I. stolice nepřiměřenou, jest oprávněn za podmínek, stanovených §em 19 zák., zjistiti tuto cenu odhadem.

(²) Při vlastní spotřebě, t. j. vezmou-li se bez úplaty předměty z vlastního podniku pro domácnost nebo pro jiné nevýdělečné upotřebení (darování atd.) nebo pro výdělečné upotřebení (§ 25, odst. 2., zák.) nebo pro podnikatelské zaměstnání, jest základem daně cena obecná (odst. 1.) v době, kdy předměty byly vzaty pro vlastní spotřebu.

Článek 15.

K § 9, odst. 6., a § 17, odst. 8., zák.

Stanovení daňového základu při dovozu.

(¹) Při dovozu jest poplatník povinen udati úplatu nebo cenu dováženého zboží a výlohy dopravní do místa celního odbavení, a je-li úplata nebo cena udána v cizí měně, přepočítati ji na měnu tuzemskou (čl. 16). Úplatu nebo cenu udati však nemusí, vybírá-li se daň pevnou sazbou (§ 10, odst. 3., zák.).

(²) Neudá-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého zboží, jest celní úřad povinen jej upozorniti, že dá cenu dováženého zboží zjistiti na jeho útraty znaleckým odhadem, do něhož si nebude moci stěžovati. Neudá-li poplatník ani po tomto upozornění úplatu nebo cenu, zjistí celní úřad cenu dováženého zboží znalcem, vybere vedle daně útraty odhadu a poznamená na celní kvitanci, že cena byla zjištěna odhadem proto, že poplatník odepřel udati úplatu nebo cenu.

(³) Udá-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého zboží, zdá-li se však tato celnímu úřadu podstatně nepřiměřenou, jest celní úřad rovněž oprávněn dáti cenu zjistiti znaleckým odhadem, dříve však musí poplatníka rovněž upozorniti na odhad a na to, že bude platiti jeho útraty, bude-li cena zjištěná odhadem přesahovati úplatu nebo cenu udanou o jednu třetinu. Dojde-li k zjištění ceny odhadem, vybere celní úřad daň a případně také výlohy odhadu a poznamená na celní kvitanci jak udanou úplatu nebo cenu, tak cenu zjištěnou odhadem. Nemá-li celní úřad znalce po ruce, jest povinen žádati o znalecký posudek místně příslušnou obchodní a živnostenskou komoru. Do zjištěné odhadní ceny může si poplatník stěžovati do 30 dnů po dni, kdy celní odbavení bylo provedeno (čl. 31).

Článek 16.

K § 9, odst. 7., zák.

Přepočítání cizích měn a obchodních mincí.

(¹) Je-li úplata nebo cena dováženého zboží udána v cizí měně nebo v obchodních mincích, jest poplatník povinen ji přepočítati na měnu tuzemskou podle ustanovení, platných pro hodnotné cto.

(²) Nejde-li o dovoz, přepočtou se cizí měna nebo obchodní mince na tuzemskou měnu podle středního kursu, stanoveného pro valuty na pražské burse pro zboží a cenné papíry v den placení; bylo-li však poplatníkovi povoleno, aby místo přijatých úplat zdaňoval ceny účtované (§ 17, odst. 7., zák.), jest pro přepočtení rozhodný den, kdy byl vydán účet. Nejsou-li cizí měna nebo obchodní mince v uvedený den na pražské burse úředně znamenány, jest rozhodným pro přepočtení poslední úřední záznam, není-li starší tří měsíců. Nejsou-li cizí měna nebo obchodní mince na pražské burse vůbec znamenány nebo nedá-li se přepočítací kurs způsobem shora zmíněným zjistiti, třeba si vyžádati o hodnotě posudek pražské bursovní komory.

Článek 17.

K § 10 zák.

Sazba daňová.

(¹) Zemědělskými výrobky podle § 10 zák. rozumějí se všechny předměty zemědělské prvovýroby jak rostlinné tak živočišné v původním nezpracovaném stavu.

(²) Za zemědělské výrobky, podrobené 1%ní dani z obrátu, se též pokládají výrobky, vzniklé obvyklým zemědělským domácím zpracováním nebo úpravou zemědělských plodin a výrobků.

(³) Zemědělskými výrobky, jejichž dodávky (vlastní spotřeba) podléhají jen 1%ní dani z obrátu, jsou zejména všechny druhy obilnin, luštěnin, okopanin a píceň (kromě plodin olejnatých, semen a chmele), rýže, kukuřice, proso, dále ovoce (též ořechy) tuzemského původu, zelenina, sláma, nezpracované dříví (kmeny, štěpiny, nezpracovaná loupaná kůra, piliny, palivové a odpadkové dříví), dobytek, drůbež, mléko v přírodním stavu, tvaroh, vejce, med, včelí surový vosk, peří (též drané), surové kůže (mimo kůže ze zvěřiny), vlna (nečištěná i praná u zemědělce) atd.

(⁴) Dani 2%ní podléhají dodávky: kondensovaného mléka, kávy, čaje, koření, ovoce cizího původu, čerstvého i sušeného (pokud nepodléhá dani přepychové), nakládaného ovoce, nakládané zeleniny, nakládaných hub, povidel, krmiv, vzniklých zpracováním zemědělských plodin (pokrutin, melasy, řízků, květů, mláta atd.), surových kůží ze zvěřiny (zaječí, srnčí atd.), zpracovaného dříví (prken, latí, trámů), třísla, rašeliny, vlny jirchářské a vlny prané v tovarné, rohu, klišovky, štětín, kostí, střev, čistěného peří, upraveného lnu a konopí, stromků, keřů, květin a jiných zahradnických výrobků.

(⁵) Za olejnaté plodiny se pokládají řepka, řepice, semeno hořčičné a slunečnicové, ohně, lněné a konopné semeno a mák.

(⁶) Masnými výrobky, podléhajícími 1%ní dani z obrátu, se rozumějí také zvířecí tuky, čítající v to maslo a masné pokrmy.

(⁷) Těstoviny (makarony, nudle atd.) nejsou pekařskými výrobky.

(⁸) Snížená 1%ní sazba platí jen pro dodávky předmětů, uvedených v § 10 zák. (na př. dodávky chleba, obvyčejného pečiva), nevztahuje se však na výkony mlynářů, pekařů atd., z nichž nutno platiti daň 2%ní (na př.

melné, úplata za pečení chleba z přinesené mouky).

Článek 18.

K §§ 12 a 19, odst. 8., zák.

Zvýšení ceny o daň. Zvláštní účtování paušalované daně.

(¹) Ustanovení § 12 zák., že při dodávkách smluvných před 1. lednem 1924, prováděných však po 31. prosinci 1923, jest dodavatel oprávněn cenu o daňový rozdíl zvýšiti a že jest povinen v tomto případě zvýšení to účtovat zvláště, vztahuje se také na případy, kdy jde o dodávky, které před 1. lednem 1924 nepodléhaly dani proto, že podle § 47 zák. ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., větil se poplatek, zapravený z dodávky podle stup. III, do daně z obrátu nebo daně přepychové, které však po 31. prosinci 1923 podléhají pravidelné dani proto, že nejde o dodávky pro stát nebo státní podniky, jež nienáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření. Stejně jest dodavatel oprávněn zvýšiti smluvnou cenu o daň z obrátu, kterou zaplatil při celním odbavení, a zvýšení to nabyvateli zvláště účtovat v těch případech, kdy dodávka byla smluvna dříve, než nařízením byl dovoz téhož zboží podroben dani z obrátu a kdy zboží to bylo dovezeno teprve po tom, když zmíněné nařízení nabylo již účinnosti. V případech § 4, č. 14., lit. b), zák. smí dodavatel zvýšiti smluvnou cenu jen o tolik, o č je daň při dovozu vyšší než daň, která z dodávky původně byla čítána.

(²) V těch případech, kde jest daň paušalována, lze požadovati zvláštní účtování daně jen od toho podnikatele, který daňový paušál odvádí. Ostatní podnikatelé vyhoví povinnosti zvláštního účtování daně, žádá-li za to příjemce, tím, že na účtu vyznačí, že daň jest paušalována.

Článek 19.

K §§ 13 a 31 zák.

Dodávky a výkony nepodnikatelů.

(¹) Dodávají-li osoby, jež nejsou podnikateli, nepodnikatelům, jsou podle ustanovení §§ 13 a 31 zák. do 14 dnů po ujednání dodávky povinny:

1. zaplatiti z každé jednotlivé dodávky daň příslušnému bernímu úřadu;

2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí, oznámení o dodávce, které

musí obsahovati údaje, uvedené v příloženém vzorci (vzorec č. 4);

3. zaslati nabyvateli potvrzení o zaplacení daně s údaji, jež obsahuje oznámení, uvedené pod č. 2.

(2) Potvrzením o zaplacení daně u dodávek nepodnikatelů rozumí se vždy stvrzenka (první oddíl platenky) poštovního šekového úřadu, opatřená údaji, jež obsahuje oznámení, uvedené pod č. 2. Údaje tyto mohou být také napsány na zvláštním listu, který dodavatel se stvrzenkou o zaplacení daně odevzdá nabyvateli.

(3) Dodávají-li osoby, jež nejsou podnikateli, podnikatelům, jest nepodnikatel (dodavatel) toliko povinen do 14 dnů po ujednání dodávky učiniti o dodávce finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu má nabyvatel svou provozovnu, oznámení podle svrchu uvedeného vzorce. Daň odvésti jsou povinni místo dodavatelů podnikatelé (nabyvatelé) ve čtvrtletních lhůtách podle § 20 zák.; povinnost jejich vésti „nákupní záznam“ a učiniti příznání stanoví čl. 22 a 27 tohoto nařízení.

(4) Jakým způsobem se vyměruje a platí daň při dražbách nepodnikatelů, stanoví čl. 34 tohoto nařízení.

(5) Nepodnikatelé, provádějící zdanitelné výkony, jsou podle §§ 13 a 31 zák. povinni do 14 dnů po provedení výkonů:

1. zaplatiti daň příslušnému bernímu úřadu z každého jednotlivého výkonu;

2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu byl výkon proveden, oznámení podle připojeného vzorce (vzorec č. 5).

(6) Platby nepodnikatelů berní úřad ihned předepíše a učiní o nich nadřízenému finančnímu úřadu I. stolice oznámení podle připojeného vzorce (vzorec č. 6). Finanční úřad I. stolice přezkoumá podle oznámení nepodnikatele a oznámení berního úřadu, byla-li daň plně zaplacená; nestalo-li se tak, předepíše ji zcela nebo dodatek.

Článek 20.

K §§ 14 a 32 zák.

Ohlášky.

(1) Podnikatelé jsou podle §§ 14 a 32 zák. povinni ohlásiti svůj podnik, jakož i každou jeho provozovnu do 14 dnů po zahájení podniku nebo provozovny finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu podnik nebo provozovna jsou, a nemá-li podnik zvláštní provo-

zovny, kde podnikatel bydlí nebo se zdržuje. Rozšíří-li se podnik na další závody téhož majetníka nebo na další druhy přepychových předmětů, zanechá-li podnik drobného prodeje nebo výroby přepychových předmětů nebo zruší-li se nebo přeloží-li své sídlo, nutno tyto změny rovněž ohlásiti do 14 dnů příslušnému finančnímu úřadu I. stolice. Kočovní podniky přistěhované přihlásí se před tím, než činnost započnou, u toho finančního úřadu I. stolice, v jehož obvodu tuzemskou svou činnost hodlají započítati.

(2) Ohlášku dlužno učiniti na úředním tiskopise (vzorec č. 7), který lze obdržeti u finančních úřadů.

(3) Podnikatelé, kteří nemohou přihlašovací list vyplniti sami, mohou učiniti přihlášku ústně u příslušného finančního úřadu I. stolice.

(4) Podnikatelé, kteří učiní přihlášku opožděně, mohou býti potrestáni trestem podle § 42 zák. nebo pořádkovou pokutou podle § 43 zák.

(5) Podnikatelé, kteří již podali přihlašovací list podle vl. nař. ze dne 17. prosince 1919, č. 659 Sb. z. a n., nebo ze dne 9. prosince 1921, č. 450 Sb. z. a n., nemusí podávati novou přihlášku, obchodují-li však předměty, které teprve nově nařízením byly prohlášeny za předměty přepychové, musí ohlásiti svůj podnik znova.

(6) Také osoby, uvedené v § 5, č. 2., zák., jsou povinny, dříve než zprostředkovaly dodávky zboží nalézajícího se v tuzemsku a patřícího cizinci nebo dříve než splnily na poukaz cizincův dodávky takového zboží, ohlásiti tuto svou činnost finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu mají svou provozovnu, a nemají-li provozovny, v jehož obvodu bydlí; při tom musí označiti místo, kde se zboží nalézá, a druh zboží.

(7) Jakým způsobem mají ohlásiti svou činnost osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, stanoví odst. 2. §u 14 zák.

Článek 21.

K §§ 16 a 34 zák.

Dohled na podniky.

(1) Finanční úřad I. stolice, orgány finanční, jím zmocněné, a orgány revisního odboru ministerstva financí mají právo, aby mohly prováděti daňovou kontrolu, kdykoliv

nahlédnutí do předepsaných daňových záznamů, obchodních knih a korespondence (§ 16 zák.). Tato kontrola se může konati nejen proto, aby se přezkoumalo daňové přiznání nebo aby se předepsala dodatečná daň, nýbrž také v daňovém období, na př. proto, aby se zjistilo, vede-li poplatník předepsané daňové záznamy, vede-li je správně, a při obchodních přepychových předměty, shoduje-li se daňová kniha se zásobníkem (čl. 23).

(2) Finanční úřad I. stolice rozhoduje podle svého uvážení, chce-li nahlédnouti do daňových záznamů, obchodních knih a korespondence v podnikatelově provozovně či chce-li si pomůcky ty dáti předložit. Úřad může uložit podnikateli nebo jeho zástupci, aby předložil knihy do úředních místností, nesmí však žádati, aby tam byly předloženy takové knihy, kterých podnikatel při vedení obchodu nemůže postrádati.

(3) Předložiti daňové záznamy, knihy a korespondenci v provozovně jest povinen nejen podnikatel, nýbrž i jeho zástupce. Podnikatel jest povinen pro případ své nepřítomnosti v provozovně ustanovit takového zástupce; neučiní-li tak, může finanční kontrolní orgán žádati, aby uvedené pomůcky předložili členové rodiny nebo zřízení podnikateli.

(4) Bez výslovného podnikatelova svolení jsou úřední zřízení oprávněni k provádění kontroly vstupovati do provozovny neb obchodních místností jen v obvyklých hodinách, kdy závod jest otevřen, nebo v době, kdy jsou zřízení podnikateli v závodě zaměstnáni. Daňový dozor nutno prováděti s největší šetrností.

(5) Úřední zřízení musí se na požádání vykáhati legitimací nebo, provádí-li kontrolu finanční úřad I. stolice, jeho písemným zmocněním buď všeobecným nebo zvláštním. Podnikatel a jeho zřízení jsou povinni úředním zřízením, provádějícím kontrolu, vyjít vstříc a vykáhati jim místnosti, potřebné ku práci.

Článek 22.

K § 16 zák.

Daňové záznamy podniků, povinných platiti daň z obrátu.

(1) Podnikatelé nejsou s výjimkami níže uvedenými povinni vésti daňový záznam stran svých tuzemských dodávek, podrobených dani z obrátu.

(2) Zvláštní záznamy jsou však povinni vésti:

1. vývozci „evidenční knihu o vývozu“ podle čl. 2 tohoto nařízení stran vyvezeného zboží;

2. podnikatelé „nákupní záznam“ stran zboží nakoupeného od nepodnikatelů, z něhož jsou podle § 5, č. 6., zák. povinni odvésti daň místo dodavatelů. V tomto záznamu musí každý nákup (směnu) od nepodnikatele uvést pod zvláštní položku a u každé položky udati den ujednání dodávky, předmět dodávky, nákupní cenu a jméno dodavatelovo, je-li jim známo;

3. osoby, povinné platiti paušalovanou daň (§ 19, odst. 8., zák.), „daňový záznam“, nebyly-li vyhláškou o paušalování daně výslovně zproštěny této povinnosti. Záznam ten musí býti vázán a list za listem číslován; do něho musí zapisovati denně každý prodej pod zvláštní položkou, a to tak, aby bylo patrné, jaké zboží, kdy a za jakou cenu bylo dodáno, jakož i hodnotu toho, co vzaly z podniku pro vlastní spotřebu (§ 1, odst. 5., zák.). Daňový záznam nemusí však vésti, kdo vede řádné obchodní knihy podle ustanovení obchodního zákona; na žádost může býti vedení daňového záznamu zproštěn, kdo vede obchodní záznamy podle jiných ustanovení, předpokládaje, že záznamy ty stačí k vyměření paušalované daně nebo že se dají k účelu tomu upravit.

Článek 23.

K §§ 34 a 49 zák.

Daňové záznamy podniků, povinných platiti daň přepychovou.

Podnikatelé, obchodující předměty přepychovými, jsou povinni vésti stran předmětů přepychových zvláštní záznamy, a to „zásobník“ a „knihu daňovou“.

A. Zásobník.

(1) Zásobník musí býti vázán a list za listem číslován. Do něho se zapisuje každodenně a podle druhu přírůstek (nákup a výroba) a úbytek (prodej, spotřeba, ztráta) zboží.

(2) Podniky, vzniklé po 31. prosinci 1923, jsou povinny poříditi si do 14 dnů ode dne vyhlášení tohoto nařízení, po případě do 14 dnů po svém vzniku inventuru předmětů přepychových podle stavu, kdy počaly obchodovati, a výsledek inventury zapsati jako první položku do zásobníku.

(³) Podnikatelé, kteří mají na skladě předměty v době, kdy předměty ty nařízením byly prohlášeny nově za přepychové, jsou podle § 49, odst. 9., zák. povinni pořídit do 14 dnů po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti, inventuru těchto předmětů a výsledek její zapsati do zásobníku.

(⁴) V případech, kde přepychové předměty byly dříve zdaněny u výrobce, nařízením se však nově zdaňují v drobném prodeji, musí podnikatel, který takové předměty má na skladě a prodává je v drobném prodeji, pořídit též podle stavu ze dne, kdy nařízení to nabylo účinnosti, inventuru těchto předmětů, z nichž byla u výrobce daň přepychová již zaplacená, a stav předmětů inventurou takto zjištěný zapsati jako první položku do zásobníku; daň přepychovou bude v tomto případě podnikatel platiti jen z odprodeje přírůstku těchto předmětů, kdežto ze zásob, zdaněných přepychovou daní již u výrobce, odvede jen 2% ní daň z obrátu.

(⁵) O předmětech, zdaňovaných dříve v drobném prodeji, podle nařízení nově však zdaňovaných u výrobce, musí podnikatel, který není sám výrobcem, vésti dále zásobník až do úplného vyčerpání zásob a musí tyto zásoby zdaniti podle ustanovení § 49, odst. 8., zák. Přírůstek předmětů, které se podle zmíněného nařízení nově zdaňují u výrobce, nemusí už podnikatel (nabyvatel) zapisovati do zásobníku a odvede z nich jen daň z obrátu, byly-li mu předměty ty zaslány po dni, kdy nabylo zmíněné nařízení účinnosti; jinak jest povinen zdaniti je 10% ní daní přepychovou v drobném prodeji. Finanční úřad může však povolit, aby podnikatel odvedl daň přepychovou ze zásob, zjištěných podle stavu ze dne, kdy zmíněné nařízení nabylo účinnosti, na jednu nebo v určitých lhůtách, zažádá-li o to podnikatel. Bližší stanoví čl. 44 tohoto nařízení. V tomto případě jest podnikatel zproštěn dalšího vedení zvláštních záznamů stran těchto předmětů.

(⁶) O zásobách předmětů, které podle seznamu přepychových předmětů nejsou přepychovým zbožím, které jsou však zcela nebo převážně zhotoveny z hmot, prohlášených nově nařízením za zboží přepychové, a které jsou na začátku účinnosti zmíněného nařízení na skladě, musí podnikatel rovněž pořídit inventuru, výsledek její zapsati do zásobníku a oznámiti jej příslušnému finančnímu úřadu I. stolice do 14 dnů po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti; zásoby ty zdaňují se 10% ní daní přepychovou až v drobném prodeji.

(⁷) V zásobníku vede se odděleně a samostatně přírůstek (nákup a výroba) a úbytek (prodej, vlastní spotřeba, výdělečné upotřebení, ztráta) zboží tak, aby porovnáním bylo kdykoliv možno zjistiti stav zboží na skladě.

(⁸) Do oddílu „přírůstek“ nutno zapsati:

1. inventurou zjištěný stav zboží;
2. běžné přírůstky, při čemž dlužno uvést:
 - a) datum přírůstku (kdy bylo zboží vyrobeno nebo koupeno), datum a číslo účtu;
 - b) adresu dodavatelovu nebo poznámku, že jde o vlastní výrobu;
 - c) bližší označení zboží (druh, tovární číslo, číslo skladu, číslo zboží). Zboží budiž při tom rozeskupeno alespoň tak, jak rozeznává se znam přepychových předmětů;
 - d) množství (kusů, míry, váhy).

(⁹) Do oddílu „úbytek“ nutno zapsati:

1. běžné úbytky (prodej, vlastní spotřeba, výdělečné upotřebení, ztráta) zboží s údáním:
 - a) kdy bylo zboží prodáno, spotřebováno, výdělečně upotřebeno atd. (případně, kdy účet byl vydán nebo číslo bloku);
 - b) bližšího označení zboží (případně také továrního čísla, čísla účtu, čísla skladu, čísla zboží);
 2. množství (kusů, míry, váhy);
 3. příslušnou položku, pod kterou byly při prodeji dodávka nebo spotřeba nebo výdělečné upotřebení zapsány do knihy daňové.
- (¹⁰) Každý přírůstek a každý úbytek musí býti zapsán pod zvláštní běžnou položkou. Zásobník musí v každém případě obsahovati shora uvedené náležitosti, ostatní obsah a formu jeho může každý podnikatel stanoviti podle své potřeby.

B. Kniha daňová.

(¹) Do knihy daňové se zapisují každodenně:

1. dodávky, vlastní spotřeba (§ 1, odst. 5., zák.) a výdělečné upotřebení (§ 25, odst. 2., zák.).

Při tom dlužno uvést:

- a) bližší označení zboží;
- b) množství dodaného, spotřebovaného nebo výdělečně upotřeběného zboží;
- c) datum dodávky, příp. také číslo účtu;

2. stržená cena, čítajíc v to daň, případně obecná cena (čl. 14, odst. 2.) spotřebovaného nebo výdělečně upotřebeného zboží, čítajíc v to daň;

3. datum platby;

4. sazba daně;

5. příslušná položka, pod níž byl výdej zboží zapsán do zásobníku (vede-li se jaký);

6. ve sloupci pro poznámku důvod, proč byla účtována snížená 2%ní daň přepychová (s uvedením příslušného dokladu), nebo proč jest dodávka daně prosta (na př. vývoz), pak je-li platba toliko splátkou nebo byl-li obchod zrušen (storno).

(²) Úplaty, z nichž byla účtována jen snížená 2%ní daň přepychová (§ 28 zák.), zapíše se do zvláštního sloupce odděleně od ostatních úplat za přepychové dodávky, podléhající plně 12%ní (10%ní) dani přepychové.

(³) Platí-li se kupní cena za dodané zboží ve splátkách, provede se zápis dodávky hned při první splátce a v poznámkovém sloupci se podotkne, že jde o první splátku. Při dalších splátkách se zapíše v příslušném sloupci toliko datum platby, splacená částka a v poznámkovém sloupci se uvede, o kolikátou splátku jde, a řadové číslo původního zápisu dodávky do knihy daňové.

(⁴) Bylo-li placeno předem, provede se zápis do knihy daňové hned v den platby a znamená se, že bylo placeno předem, v poznámkovém sloupci. Dává-li se však zboží na úvěr, provede se zápis v den dodávky a v poznámce se vyznačí, že bylo prodáno na úvěr; tržba se pak zapíše dodatečně při placení. Byla-li dodávka zrušena, uvede se tato okolnost, jakož i datum zrušení dodávky v poznámkovém sloupci u položky, pod kterou byla původní dodávka zapsána do knihy daňové. Při tom budiž pro lepší přehled přeškrtnut původní zápis platby červeným inkoustem tak, aby zůstal čitelným. O vyúčtování vrácených úplat z těchto zrušených dodávek nebo daně z těchto úplat viz čl. 30 tohoto nařízení.

(⁵) Obdobným způsobem se zapisují přepychové výkony.

Článek 24.

K § 34 zák.

Úlevy při vedení knih.

(¹) Podnikatelům, obchodujícím přepychovými předměty, jest dovoleno vésti zásobník

i knihu daňovou pohromadě v jednom záznamu. Zásobník a kniha daňová mohou býti také spojeny s jinými záznamy podnikatelskými.

(²) Od vedení knihy daňové může finanční úřad l. stolice osvoboditi podnikatele na žádost tehdy, prodává-li výhradně jen předměty přepychové a vede-li obchodní knihy tak, že jest možno z jednotlivých položek předmětů přepychové a platy za ně přijaté bez obtíží zjistiti.

(³) Podnikatelé, vyrábějící zboží cukrářské, jsou od vedení zásobníku stran tohoto zboží osvobozeni. V daňové knize mohou tyto podnikatelé zapisovati denní tržbu úhrnně. Jednotlivě musí zapisovati jen úplaty, přesahující i s daní 50 Kč za jednotlivou dodávku.

Článek 25.

K § 34, odst. 3., zák.

Zvláštní ustanovení o vedení knih pro hotely, pense a podobné živnosti.

(¹) Podnikatelé, kteří pronajímají zařízené pokoje v hostincích, hotelích, pensích nebo v lázeňských domech, jsou povinni vésti místo zásobníku a knihy daňové „knihu hotelovou“ podle připojeného vzorce (vzorec č. 7). Do této knihy musí zapisovati každodenně v jednom sloupci úplatu za používání bytu a v dalším sloupci úplatu za vedlejší výkony s používáním bytu spojené, jako za osvětlení, otop, posluhu atd. Do knihy hotelové nutno tudíž zapisovati i takové případy, kdy nájemné za pokoj samo nedosahuje hranice, rozhodné pro přepychovou povahu pronájmu, s připočtením úplat za vedlejší výkony však tuto hranici přesahuje.

(²) Podnikatelé jsou oprávněni spojit knihu hotelovou se svými obchodními záznamy.

Článek 26.

K §§ 17 a 35 zák.

Přiznání k dani.

(¹) Daňové přiznání musí zásadně podávati každý podnikatel, i když dodává předměty od daně osvobozené nebo předměty, u nichž jest daň paušalována.

(²) Přiznání se podává jak při dani z obrátu tak při dani přepychové zpravidla po uplynutí ročního daňového období (§§ 15 a 35 zák.), a to do konce ledna každého roku za

uplynulý rok za každou provozovnu zvláště, není-li podnikateli povoleno jednotné zdanění jeho provozoven (čl. 31).

(³) Zruší-li se podnik v daňovém období, nutno podati přiznání do 4 neděl po jeho zrušení. Úplaty později došlé přihlásí se do 4 neděl po zaplacení.

(⁴) V jaké lhůtě jsou povinny podati přiznání osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, stanoví § 17, odst. 4., zák.

(⁵) Při dražbách se podává přiznání za každou jednotlivou dražbu do 14 dnů po jejím provedení, pokud nejde o podniky, které jsou oprávněny odváděti daň z dražeb čtvrtletně (čl. 34).

(⁶) Podniky, které jsou povinny platiti mimo daň z obrátu také daň přepychovou, musí podati kromě přiznání k dani z obrátu také zvláštní přiznání k dani přepychové.

(⁷) Zvláštní přiznání daňové musí také podati podnikatelé, kteří jsou podle vyhlášky o paušalování povinni platiti paušalovanou daň, pokud zmíněnou vyhláškou nebyli výslovně této povinnosti zproštěni.

(⁸) Daňové přiznání jsou povinny podati ve lhůtě zákonem stanovené též osoby, které pro cizince, nemající v tuzemsku provozovny, zprostředkují dodávky jejich zboží, nalézajícího se v tuzemsku, dále pak osoby, které dodávky takového zboží splňují.

Článek 27.

K § 17 zák.

Přiznání k dani z obrátu.

(¹) V přiznání musí býti zdanitelný základ přiznán podle jednotlivých čtvrtletí.

(²) Přiznání musí obsahovati pro každé čtvrtletí odděleně:

a) v oddílu I. pro 2%ní daň:

1. souhrn všech přijatých úplat s připočtením daně, čítajíc v to i úplaty za dodávky a výkony od daně osvobozené a úplaty za dodávky a výkony, u nichž jest daň paušalována, po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí;

2. cenu předmětů, vzatých z podniku pro vlastní potřebu (§ 1, odst. 5., zák.) s připočtením daně;

3. úplaty za zboží vyvezené (§ 1, odst. 1., zák.);

4. úplaty za dodávky nebo výkony z jiného důvodu od daně z obrátu osvobozené (na př. podle § 4 zák.) nebo paušálem kryté;

5. úplaty vrácené v příslušném čtvrtletí, které byly v předešlých čtvrtletích zdaněny 2%ní daní z obrátu;

6. částku podrobenou 2%ní dani z obrátu (součet částek 1 a 2 po odečtení částek 3, 4 a 5);

b) v oddílu II. pro 1%ní daň:

1. souhrn všech přijatých úplat s připočtením daně, čítajíc v to i úplaty za dodávky od daně osvobozené a úplaty za dodávky, u nichž jest daň paušalována, po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky z téhož čtvrtletí;

2. cenu předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu (§ 1, odst. 5., zák.) s připočtením daně;

3. úplaty za zboží vyvezené (§ 1, odst. 1., zák.);

4. úplaty za dodávky z jiného důvodu od daně z obrátu osvobozené (na př. podle § 4 zák.) nebo paušálem kryté;

5. úplaty vrácené v příslušném čtvrtletí, které byly v předešlých čtvrtletích zdaněny 1%ní daní z obrátu;

6. částku podrobenou 1%ní dani z obrátu (součet částek 1 a 2 po odečtení částek 3, 4 a 5).

(³) Obdobným způsobem nutno sestaviti přiznání, odvádí-li se daň podle účtovaných cen (§ 17, odst. 7., zák.) s tou úchytkou, že se ze souhrnu účtovaných cen nesrážejí nezaplacené pohledávky; ceny účtované za zrušené dodávky (výkony) mohou býti odpočteny ze souhrnu účtovaných cen, prokáže-li poplatník hodnověrně, že dodávka (výkon) byla zrušena, takže nedošlo k jejímu provedení.

(⁴) Jakým způsobem musí poplatník prokázati srážkové položky, stanoví čl. 30 tohoto nařízení. Činí-li poplatník nárok na výhodu podle čl. 7 tohoto nařízení, uvede příslušné úplaty (účtované ceny) za první tuzemské dodávky jednak jako příjem v souhrnu přijatých úplat (účtovaných cen) v pol. 1, jednak jako srážku v pol. 4; na zvláštní příloze přiznání musí mimo to jednotlivě uvést zmíněné první tuzemské dodávky (výkony) a příslušné za ně úplaty (účtované ceny) a ke každé položce připojit doklady,

uvedené v čl. 7 tohoto nařízení, z nichž jest patrno, že jde o dodávku ve velkém, komu, jakého zboží a za jakou cenu.

(⁵) Podnikatelé, kteří obchodují předměty, podléhajícími různým daňovým sazbám, nebo předměty od daně osvobozenými nebo předměty, u nichž jest daň paušalována, mohou v daňovém přiznání vyloučiti z úhrnné tržby ty částky, které podle nákupních účtů (čítajíc v to daň) připadají na zboží, podléhající 1%ní dani, po případě na zboží od daně osvobozené nebo na zboží, u něhož jest daň paušalována. K vyloučeným částkám mohou připočítati obnos, odpovídající poměrné části režie a podnikatelského zisku. O částku tímto způsobem zjištěnou zmenší se základna 2%ní daně. Vyloučené částky, které podléhají 1%ní dani z obrátu, po případě jsou od daně osvobozeny nebo daňovým paušálem kryty, uvede podnikatel v příslušných sloupcích přiznání. Podle stejných zásad lze zjistiti výši čtvrtletních daňových splátek. Podmínkou této úlevy jest, že podnikatel neobchoduje výhradně ve velkém a že se může vykázati nákupními účty, vydanými dodavateli, kteří vedou řádné obchodní knihy.

(⁶) Srážkové položky smí poplatník odečítati vždy jen od souhrnu úplat, podléhajících při tuzemských dodávkách téže daňové sazby.

(⁷) Ceny za zboží, nakoupené od nepodnikatelů (čl. 19), z kterých podnikatel jest povinen podle § 5, č. 6., zák. platiti daň místo dodavatele, jest podnikatel povinen uvést ve zvláštním daňovém přiznání.

(⁸) Obdobně jsou povinny sestaviti přiznání osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, dále pak osoby, povinné podle vyhlášky o paušalování platiti paušalovanou daň a podati stran ní daňové přiznání.

Článek 28.

K § 35 zák.

Přiznání k dani přepychové.

(¹) V přiznání musí býti zdanitelný základ přiznán podle jednotlivých čtvrtletí.

(²) Přiznání musí obsahovati pro každé čtvrtletí odděleně:

a) v oddílu I. pro 12%ní (10%ní) daň přepychovou:

1. souhrn všech přijatých úplat s připočtením daně, čítajíc v to i úplaty za dodávky

od daně osvobozené a úplaty za dodávky, u nichž jest daň paušalována, po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí a po srážce úplat, podrobených 2%ní snížené dani přepychové;

2. cenu přepychových předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu (§ 1, odst. 5., zák.) nebo výdělečné upotřebení (§ 25, odst. 2., zák.) s připočtením daně;

3. úplaty za zboží vyvezené (§ 25, odst. 2., zák.);

4. úplaty za dodávky z jiného důvodu od daně osvobozené (na př. podle § 4 zák.) nebo paušálem kryté;

5. úplaty vrácené v příslušném čtvrtletí za přepychové předměty, které byly v předěšlých čtvrtletích zdaněny 12%ní (10%ní) daní přepychovou;

6. částku podrobenou 12%ní (10%ní) dani přepychové (součet částek 1 a 2 po odečtení částek 3, 4 a 5);

b) v oddílu II. pro sníženou 2%ní daň přepychovou (§ 28 zák.):

1. souhrn všech přijatých úplat s připočtením daně, po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky z téhož čtvrtletí;

2. úplaty vrácené v příslušném čtvrtletí za přepychové předměty, které byly v předěšlých čtvrtletích zdaněny 2%ní sníženou daní přepychovou;

3. částku podrobenou 2%ní snížené dani přepychové (rozdíl mezi částkou 1 a 2).

(³) V případech, kde jest podnikatel jako výrobce povinen platiti 12%ní daň přepychovou z předmětů své výroby a mimo to daň 10%ní jako překupník, jest povinen tržbu, podrobenou této 10%ní dani, přiznávat podle hořejších ustanovení na zvláštní příloze svého přiznání.

(⁴) Podnikatelé, kteří dodají přepychové předměty, jež nenáleží v jejich obor (§ 31, odst. 2., zák.), jsou povinni stran takové své tržby podati zvláštní přiznání k dani přepychové, po případě podávají-li stran jinaké své tržby přiznání k dani přepychové, uvést takovou tržbu na zvláštní příloze svého přiznání.

(⁵) Ceny za zboží, nakoupené od nepodnikatelů (čl. 19), z kterých podnikatel (nabyvatel) jest podle § 5, č. 6., zák. povinen platiti daň místo dodavatele, jest podnikatel (nabyvatel) povinen uvést ve zvláštním daňovém přiznání.

(⁶) Byly-li určité předměty (výkony) nařízením nově prohlášeny za předměty (výkony) přepychové a byla-li dodávka (výkon) těchto předmětů provedena po dni, kdy zmíněné nařízení nabude účinnosti, došla-li však úplata za dodávku nebo výkon ještě před tímto dnem, jest poplatník povinen úplatu tu uvést v příznání k dani přepychové na příslušném místě. Byla-li však úplata za takové dodávky nebo výkony uvedena již v příznání k dani z obratu za dřívější daňové období, vyměří se na podkladě opětného příznání těchto úplat poplatníku daň přepychová, od níž se však odečte daň z obratu; poplatník musí však vykázkati tyto úplaty na zvláštní příloze příznání a musí tam uvést, že úplaty ty byly v předešlém daňovém období uvedeny v příznání k dani z obratu, a připojiti zároveň doklady o tom, že dodávka byla zaplacená dříve, než nabylo účinnosti nařízení, kterým dodané předměty (provedené výkony) byly nově prohlášeny za přepychové předměty (výkony).

(⁷) Jak musí poplatník prokázati srážkové položky, stanoví čl. 30 tohoto nařízení.

(⁸) Obdobně jsou povinny sestaviti příznání osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, dále pak osoby, povinné podle vyhlášky o paušalování platiti paušalovanou daň a podati stran ní daňové příznání.

Článek 29.

K § 17, odst. 7., zák.

Zdanění účtovaných cen místo přijatých platů.

(¹) Činí-li podnikatel nárok na povolení, aby mohl místo platů, přijatých v daňovém období, zdaňovati ceny, účtované za dodávky nebo výkony (§ 17, odst. 7., zák.), musí za toto povolení zažádati u příslušného finančního úřadu I. stolice. Povolení se žadateli udělí jen s podmínkou, že zdaní mimo ceny účtované také platy, jež dojdou za dodávky nebo výkony, provedené v době, kdy platil daň ještě podle přijatých úplat, a s další podmínkou, že nesmí v daňovém příznání odčítati částky, které nebyly zaplacený. Platy, došlé z dodávek neb výkonů, provedených před povolením, musí podnikatel vykazovati a příznávati odděleně.

(²) Dosavadní povolení platiti daň podle účtovaných cen zůstávají v platnosti, pokud se podmínky těchto povolení nezměnily.

(³) K vyměření daně musí býti vždy přiznány účtované ceny, čítající v to daň.

Článek 30.

K §§ 17 a 18 zák.

Srážkové položky. Vracení úplat.

(¹) Uplatňuje-li poplatník v příznání srážkové položky, musí je na vyzvání příslušného finančního úřadu (orgánu) prokázati.

(²) Za průkaz se pokládají:

1. stran vývozu evidenční kniha o vývozu a korespondence, dále pak buď prohlášení, potvrzené výstupním celním úřadem, že zboží bylo vyvezeno ze zdejšího celního území (čl. 2) nebo podací list poštovního úřadu;

2. stran dodávek (přepychového i nepřepychového zboží) nebo výkonů pro stát nebo státní podniky nebo pro osoby, které nabyly přepychového předmětu ve veřejném zájmu, doklady, uvedené v čl. 10 tohoto nařízení;

3. stran jinakých od daně osvobozených dodávek (výkonů), dále stran dodávek (výkonů), u nichž jest daň paušalována, zpravidla prodejní účty a řádné obchodní knihy. U podnikatelů, kteří neobchodují výhradně ve velkém, může se však finanční úřad I. stolice spokojiti průkazem nákupními účty, vydávanými dodavateli, kteří vedou řádné obchodní knihy; k nákupním cenám připočte se poměrná část režie a podnikatelského zisku. Tržbu za zboží, u něhož jest daň paušalována, smí si srážeti ve svém příznání podnikatel, který není podle vyhlášky o paušalování povinen paušál sám odváděti;

4. stran úplat vrácených korespondence nebo jiné doklady o zrušení dodávky nebo slevě ceny.

(³) Vracená úplata smí se odečítati vždy jen od souhrnu úplat, které podléhají téže daňové sazbě jako úplata vrácená. Byla-li tudíž vrácena úplata, která podléhala 1% ní dani, lze ji odečítati jen od souhrnu přijatých úplat, podléhajících dani 1% ní, byla-li však vrácena úplata, podrobená 2% ní dani, lze ji odečítati jen od souhrnu přijatých úplat, podléhajících dani 2% ní a pod.

(⁴) Vrací-li podnikatel úplatu ještě nezdaněnou, odečte ji prostě při čtvrtletní uváverce od součtu přijatých úplat, podléhajících stejné daňové sazbě, a vykáže jen zbytek jako souhrn zdanitelných úplat v příslušném čtvrtletí přijatých. Byla-li však vrácená úplata

zdaněna již v dřívějších čtvrtletích, odečte se při nejbližší následující daňové splátce od souhrnu úplat, z něhož se odvádí daň podle stejné sazby; v daňovém přiznání uvede se však v těchto případech v souhrnu přijatých úplat celá čtvrtletní tržba, nezmenšená o vrácenou úplatu. Tato úplata se vykáže pak v daňovém přiznání na příslušném místě jako srážková položka. Nebyla-li však v celém běžném ročním daňovém období žádná z přijatých úplat podrobena téže daňové sazbě jako vrácená částka, uvede podnikatel vrácenou úplatu na konci přiznání v příslušné poznámce a zároveň uvede sazbu, podle které byla z vrácené úplaty v dřívějším období zaplacená splátka. Splátku, která z vrácené úplaty byla zaplacená, odečte pak vyměřující úřad od celkové předepsané daně.

(⁵) Toto ustanovení platí obdobně, provádějí-li se zdanění podle § 17, odst. 7., zák. podle účtovaných cen místo podle úplat skutečně přijatých. Částky, které nebyly zaplacený, nesmějí se však při zdanění podle účtovaných cen při daňové splátce, případně v přiznání daňovém odečísti.

Článek 31.

K § 20, odst. 1., a § 39 zák.

Příslušné úřady.

(¹) Příslušným přijmouti ohlášky, žádosti, přiznání a vyměřiti daň jest finanční úřad I. stolice (v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, čítajíc v to Hlučínsko, Vitorazsko a Valčicko, berní správa, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finanční ředitelství), v jehož obvodu podnikatel má své bydliště (sídlo) nebo kde převážně pobývá. Má-li podnikatel oddělenou provozovnu, je příslušným finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu se podnik provozuje. Má-li podnikatel několik provozoven v témže ukládacím okrese, zdaňuje se každá zvlášť; má-li několik provozoven v různých okresích, je příslušným stran každé provozovny finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu jest provozovna.

(²) Podnikateli může býti na zvláštní žádost povoleno jednotné zdanění všech jeho provozoven. O žádosti, jež musí býti doložena průkazem, na př. ověřeným výpisem z obchodního rejstříku, že jde o provozovny téhož majetníka nebo o závody téhož podniku, rozhoduje, jsou-li provozovny v obvodu jednoho finančního úřadu I. stolice, tento úřad, jsou-li však v obvodu různých finančních úřadů I. stolice, zemský finanční úřad (zemské fi-

nanční ředitelství v Praze, v Brně, finanční ředitelství v Opavě, generální finanční ředitelství v Bratislavě, hlavní finanční ředitelství v Užhorodě), a jsou-li v obvodu různých zemských finančních úřadů, ministerstvo financí.

(³) Povolení jednotného zdanění, udělená podle dřívějších zákonných ustanovení, zůstávají nadále v platnosti.

(⁴) Stran kočovních a podomních podniků jest příslušným úřadem ten finanční úřad I. stolice, kterému přísluší ukládání daně výdělkové (čl. 36).

(⁵) Stran osob, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, jest příslušným k vyměření daně finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu činnost provozovaly.

(⁶) V pochybnostech o tom, který úřad jest příslušný k vyměření daně, rozhodne zemský finanční úřad.

(⁷) Při dovozu předmětů, které podle nařízení (§ 1, odst. 1., zák.) jsou podrobeny dani z obratu a při dovozu přepychových předmětů jest příslušným k vyměření daně, platí-li se daň hned při dovozu, celní úřad, který provádí celní odbavení, a jen podpůrně finanční úřad I. stolice.

(⁸) O opravných prostředcích rozhoduje jako druhá stolice s konečnou platností zemský finanční úřad.

(⁹) V případech, kde daň jest paušalována, stanoví vždy příslušná vyhláška, které úřady jsou příslušny k vyměření paušalované daně a k rozhodování o daňové povinnosti a o stížnostech.

(¹⁰) Pokud zákon nebo toto nařízení mluví o finančním úřadu, rozumí se jím v Čechách, na Moravě a ve Slezsku berní správa, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finanční ředitelství.

Článek 32.

K § 20 zák.

Vyměření daně z dodávek nepodnikatelů podnikatelům.

Finanční úřad I. stolice vyměří daň podnikatelům, kteří podle § 5, č. 6., zák. jsou povinni ji odvésti sami místo nepodnikatelů, od nichž zboží koupili, na podkladě zvláštního přiznání (čl. 27, posl. odst., a čl. 28) a vydá na tuto daň zvláštní platební rozkaz.

Článek 33.

K § 20, odst. 2. a 3., zák.

Splátky.

(¹) Každý podnikatel jest, nehledíc na výši docílené tržby, povinen ze své čtvrtletní tržby a z hodnoty vlastní spotřeby (§ 1, odst. 5., zák.), jakož i z hodnoty toho, co výdělečně upotřebí (§ 25, odst. 2., zák.), zapraviti daň bez úředního vyzvání do 6 neděl po uplynutí příslušného kalendářního čtvrtletí. K tomu cíli zjistí, kolik ve čtvrtletí utržil a kolik činí cena vlastní spotřeby, příp. cena výdělečného upotřebení, vypočte si z této částky daň a zašle příslušný obnos platenkou poštovního šekového úřadu bernímu úřadu.

(²) Zaplacené splátky uvede podnikatel v daňovém přiznání za příslušný rok.

(³) Tato ustanovení platí obdobně, odvádí-li se daň podle účtovaných cen (§ 17, odst. 7., zák.).

(⁴) Podnikatelé, kteří jsou povinni podle § 5, č. 6., zák. z nakoupeného zboží platiti daň místo nepodnikatelů, jsou povinni daň tu odvésti ve čtvrtletních lhůtách zároveň s pravidelnými čtvrtletními splátkami ze své tržby.

(⁵) Podnikatelé, kteří obchodují předměty, podléhající různým daňovým sazbám, nebo předměty od daně osvobozenými nebo předměty, u nichž jest daň paušalována, mohou vypočítati čtvrtletní daňovou splátku podle směrnic, stanovených v čl. 27 tohoto nařízení.

(⁶) Osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, jsou povinny zaplatiti daň bernímu úřadu bez úředního vyzvání do 3 dnů po skončení své tuzemské činnosti, a trvala-li tato činnost déle než 1 měsíc, do 3 dnů po uplynutí každého měsíce.

Článek 34.

K § 20, odst. 5., zák.

Jak se vyměřuje daň při dražbách.

(¹) Dodávky z dražeb jsou podrobeny podle § 1, odst. 2., zák. dani z obratu a podle § 25, odst. 2., zák. dani přepychové. Od daně jsou osvobozeny podle § 4, č. 1. a 2., zák. vnučené dražby a dobrovolné dražební prodeje mezi dědici k rozdělení dědictví. Dodávky přepychových předmětů při vnučených dražbách podléhají však vždy dani přepychové (§ 25, odst. 2., č. 4., a § 27, č. 1., zák.).

(²) Daň jest povinen platiti podle § 5, č. 5., a § 29, č. 4., zák., je-li dražba mimosoudní, kdo dražbu provádí, při dražbách soudních, kdo o dražbu žádá, při čemž soud může žádati přiměřenou zálohu na daň.

(³) Za daň ručí podle § 8, odst. 6., zák., jde-li o dražbu mimosoudní, osoba, v jejímž jméně se dražba koná. Kdo provádí mimosoudní dražbu, může žádati, aby osoba, v jejímž jméně se dražba koná, před dražbou složila přiměřenou zálohu, nebo žádati náhradu zaplacené daně.

(⁴) Ustanovení odst. 3. se vztahuje podle všeobecného ustanovení § 24 zák. také na mimosoudní a soudní dražby předmětů přepychových.

(⁵) Nepodnikatel, který zamýšlí provést dobrovolnou dražbu, jest povinen to oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu se dražba má konati, a to nejpozději týden před dražbou a v oznámení uvést dobu, předmět a místo dražby.

(⁶) Osoba, k placení daně povinná, musí obdobně podle ustanovení čl. 26 až 28 tohoto nařízení do 14 dnů po dražbě podati daňové přiznání, obsahující sounrn všech úplat při dražbě přijatých; byly-li v dražbě prodány zároveň předměty přepychové, musí se stran nich podati zvláštní přiznání.

(⁷) Daň, kterou si poplatník sám vypočte, musí býti ve lhůtě, stanovené pro podání přiznání, odvedena platenkou poštovního šekového úřadu bernímu úřadu, příslušnému podle místa dražby. Na rubu složenky (oddíl II. platenky) musí poplatník vyznačiti, že jde o daň z obratu nebo o daň přepychovou, datum a místo dražby a stručně odkázati na přiznání daňové, podané finančnímu úřadu I. stolice.

(⁸) Berní úřad platbu předepíše a učiní o ní finančnímu úřadu I. stolice oznámení podle připojeného vzorce (vzorec č. 6). Tento úřad přezkoumá podle daňového přiznání, byla-li daň správně odvedena, a předepíše, je-li třeba, dodatek; jinak strana platební rozkaz neobdrží.

(⁹) Stálé soudní dražebny, notáři a podnikatelé, kteří častěji nebo po živnostensku provádějí dražby, jsou oprávněni daň z obratu nebo daň přepychovou z dražeb odváděti čtvrtletně pozadu zároveň s daňovými splátkami z ostatní své tržby.

(¹⁰) Nárok na 2% ní sniženou daň přepychovou podle § 28, č. 4., zák. lze uplatniti také

při dražbách za podmínek, uvedených v čl. 39 tohoto nařízení.

(¹¹) Ustanovení odst. 1. až 4. a odst. 6. až 8. a odst. 10. vztahují se jak na dražby, prováděné podnikateli, tak na dražby, prováděné nepodnikateli.

Článek 35.

K §§ 22 a 37 zák.

Vrácení daně vývozcům nebo daně zaplacené omylem.

(¹) Tuzemský podnikatel, který vyvezl do ciziny předmět, podrobený dani z obratu nebo dani přepychové, aniž jej zpracoval, může žádati za vrácení částky ve výši daně, kterou z dodávky jeho dodavatel nebo při dovozu on sám státu odvedl.

(²) Za zpracování se nepokládá, byl-li předmět jen opatřen novým neb jiným obalem, nebo čištěním, natřením nebo jinak jen zevně upraven k prodeji.

(³) Žádost za vrácení daně z obratu nebo daně přepychové nutno podati do jednoho roku po vývozu u finančního úřadu I. stolice, v jehož obvodu má vývozce své bydliště (sídlo).

(⁴) Žadatel musí prokázat, že nabyt vyvezeného předmětu od tuzemského dodavatele nebo že jej sám z ciziny dovezl, kdy se tak stalo, z jaké ceny byla jeho dodavatelem nebo při dovozu jím samým daň zaplacená, a že tento předmět skutečně vyvezl do ciziny.

(⁵) K tomu cíli musí žádost doložit příslušným výpisem ze své evidenční knihy o vývozu, kterou jest povinen vésti podle čl. 2 tohoto nařízení, a buď prohlášením, potvrzeným výstupním celním úřadem, že zboží bylo vyvezeno ze zdejšího celního území (čl. 2) nebo podacím listem poštovního úřadu. Kromě toho musí předložit nákupní účet, vydaný mu jeho dodavatelem, a dva opisy tohoto nákupního účtu. Z nákupního účtu má být patrné, kdy byla účtovaná cena zaplacená (neplatí-li dodavatel daň z cen účtovaných podle § 17, odst. 7., zák.).

(⁶) Obsahuje-li nákupní účet údaje, které nemají pro posouzení nároku na vrácení daně významu, dostačí, předložit-li vývozce kromě prvopisu nákupního účtu pouhé dva výpisy z tohoto účtu, obsahující datum účtu, jméno dodavatelovo, označení zboží, jeho množství,

cenu, označení obalu a při vagonových zásilkách též čísla vagonů, zkrátka údaje, které jsou k zjištění totožnosti zboží nezbytné, konečně datum zaplacení a zaplacenou částku.

(⁷) Opisy nákupního účtu nebo výpisy z něho musí být opatřeny prohlášením dodavatele, od něhož vývozce zboží koupil, že daň z účtované ceny byla již zaplacená, a datem této platby nebo prohlášením, že jest účtovaná cena zahrnuta v částce, z níž daň za příslušné období byla již zapravena; prohlášení musí znít na úřad, u něhož se o vrácení žádá.

(⁸) Jde-li o vrácení daně přepychové, musí žadatel kromě dokladů shora uvedených předložit také příslušný výpis z knihy daňové svého dodavatele.

(⁹) Dodavatelovo prohlášení a výpis z jeho knihy daňové jsou kolku prosty.

(¹⁰) Odepře-li dodavatel vydati vývozci prohlášení o zaplacení daně nebo výpis z knihy daňové nebo nemůže-li si je vývozce opatřit z jiných důvodů, musí tyto překážky oznámiti, připojit nákupní účet a dva jeho opisy a žádati, aby úřad se sám přesvědčil o zaplacení daně z účtovaného zboží. Finanční úřad vyzve pak dodavatele, aby opatřil opisy účtů prohlášením, je-li daň z příslušné dodávky již zaplacená či ne, případně aby předložil výpis ze své knihy daňové. Nevýhoví-li dodavatel tomuto vyzvání včas, může mu finanční úřad uložit pořádkovou pokutu podle § 43 zák.

(¹¹) Finanční úřad vyznačí na prvopise účtu, že byl tento předložen proto, aby daň byla vrácena, a žadateli jej pak vrátí.

(¹²) Jeden opis účtu podrží si úřad, druhý opis zašle k cíli kontroly tomu finančnímu úřadu I. stolice, u něhož jest vývozcův dodavatel zdaněn.

(¹³) Žádost, kterou jest podati nejdéle do jednoho roku po vývozu, podává se zpravidla za celé daňové období ročně nebo alespoň čtvrtletně, vždy však teprve tehdy, když lze s jistotou předpokládati, že ten, kdo vývozci zboží dodal, daň z dodávky již státu odvedl.

(¹⁴) Žádá-li za vrácení daně vývozce, který vyvezené zboží z ciziny sám dovezl a z něho při dovozu daň zaplatil, doloží svou žádost výpisem ze své evidenční knihy o vývozu a buď prohlášením, potvrzeným výstupním celním úřadem, nebo podacím listem poštovního úřadu, dále pak stvrzenkou celního úřadu o zaplacení daně.

(¹⁵) Žádá-li podnikatel za vrácení daně omylem zaplacené, nutno tuto skutečnost prokázati obchodními knihami a korespondencí, a jde-li o vrácení daně přepychové, také příslušným výpisem z knihy daňové žadatelovy.

(¹⁶) O žádostech rozhoduje finanční úřad I. stolice (čl. 31).

Článek 36.

K § 23 zák.

Zajištění daně.

(¹) Příslušný finanční úřad I. stolice (čl. 31) může podnikům kočovním nebo podomním, které nemají na určitém místě stálé provozovny, zároveň při uložení daně výdělkové uložit jistotu za daň z obrátu nebo daň přepychovou, a to ve výši dane, která pravděpodobně připadne na daňové období, za které se zmíněným podnikům vyměřuje daň výdělková.

(²) Příslušný finanční úřad I. stolice může také osobám, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemajíce zde stálé provozovny provádějí v tuzemsku dodávky nebo výkony, uložit jistotu za daň, která pravděpodobně připadá na dobu, po kterou zmíněné osoby zamýšlejí v obvodu tohoto finančního úřadu prováděti dodávky nebo výkony.

(³) Zajištění daně, které požaduje celní úřad podle § 23, odst. 3., zák. při celním odbavení, nutno složit vždy v hotovosti.

Článek 37.

K § 27, č. 11., zák.

Osvobození dodávek používaných přepychových předmětů.

(¹) Směňuje-li se používaný přepychový předmět za nový přepychový předmět téhož druhu (na př. automobil za automobil), jest dodávka používaného přepychového předmětu podle § 27, č. 11., zák. od daně přepychové osvobozena, kdežto dodávka nového přepychového předmětu podléhá dani přepychové z plné ceny nového přepychového předmětu, nezmenšené o cenu používaného přepychového předmětu. Podmínkou zmíněného osvobození jest, že dodávatel nového přepychového předmětu vydá o směně řádný účet, v němž musí býti uvedena jak cena za nový přepychový předmět tak cena za používaný přepychový předmět; opis to-

hoto účtu jest dokladem příslušné položky knihy daňové. Je-li dodávatel používaného přepychového předmětu podnikatelem, jest povinen cenu účtovanou za používaný přepychový předmět zvláště uvést ve svém příznání jak mezi příjmy tak mezi srážkami a srážku tu doložit originálním účtem o směně.

(²) Dodávka používaného přepychového předmětu podléhá ovšem dani z obrátu.

Článek 38.

K § 28, č. 2., zák.

Snížená daň přepychová pro umělecká plastická díla.

(¹) Dodávky plastických děl podléhají 2% ní snížené dani přepychové jen tehdy, jde-li o umělecká plastická díla k účelům veřejným. Okolnost, že plastické dílo bylo dodáno pro veřejné účely, nutno prokázati objednávkou a potvrzením finančního úřadu I. stolice, uvedeným ve čl. 2 tohoto nařízení; zmíněné průkazy nutno uschovati jako doklad knihy daňové.

(²) Snížená daň přepychová se nevztahuje však na dodávky uměleckých plastických děl, která nejsou určena k účelům veřejným.

(³) Podmínky, za nichž dovoz uměleckých plastických děl podléhá jen 2% ní snížené dani přepychové, stanoví čl. 2 tohoto nařízení.

Článek 39.

K § 28, č. 4., zák.

Průkazy pro překupníky k uplatnění nároku na sníženou daň přepychovou.

(¹) Činí-li ten, kdo nabývá přepychových předmětů, zdaňovaných v drobném prodeji, nárok na sníženou daň přepychovou podle § 28, č. 4., zák. proto, že těchto předmětů nabývá k dalšímu zcizení v nezměněném stavu, musí tuto okolnost dodavateli prokázati jednak úředním vysvědčením, jednak osvědčením podle připojených vzorců (vzorec č. 1 a 9).

(²) Úřední vysvědčení, jež vydá politický úřad (administrativní vrchnost) I. stolice tomu, kdo jest oprávněn podle platných ustanovení provozovati výdělečnou činnost, musí obsahovati: řadové číslo úředního seznamu, jméno (firmu) toho, kdo zboží nabývá, jeho

povolání (živnost), bydliště (sílo firmy) a bližší adresu, obvyklé označení obchodních předmětů, které podnikatel po živnostensku prodává, a dobu, na kterou má vysvědčení platnost. Vysvědčení se vydává na jeden kalendářní rok; po jeho uplynutí může platnost úředního vysvědčení býti vždy prodloužena na další kalendářní rok.

(³) Politický úřad (administrativní vrchnost) I. stolice vede o vydaných úředních vysvědčeních seznam, v němž jsou obsaženy údaje shora uvedené.

(⁴) Není závady, aby úřad vydal podnikateli další vysvědčení, na nichž se poznamená, kolikáté to jest vyhotovení.

(⁵) Osvědčení, jež vydá nabyvatel dodavatel, musí obsahovati: jméno politického úřadu (administrativní vrchnosti) I. stolice, který vydal úřední vysvědčení shora uvedené, datum a číslo tohoto vysvědčení, obvyklé obchodní označení dodávky, její cenu, dodavatelovo jméno (firmu), datum vyhotovení, nabyvatelův podpis a jeho adresu.

(⁶) Při odebrání zboží vykáže se odběratel úředním vysvědčením a odevzdá dodavateli osvědčení o dodávce.

(⁷) Dodavatel poznamená v knize daňové (v poznámkovém sloupci) důvod, proč byla účtována snížená 2%ní daň přepychová, vyznačí na osvědčení položku knihy daňové a uschová toto osvědčení jako doklad příslušné položky knihy daňové.

(⁸) Jen za těchto podmínek jest dodavatel oprávněn při dodávce uvést v knize daňové místo plné 10%ní sazby toliko 2%ní sazbu daně přepychové a podle této daně vypočítati.

(⁹) Dodavatel nemusí však trvati na předložení úředního vysvědčení a osvědčení, když zná nabyvatele jako obchodníka nebo živnostníka zbožím přepychovým právě toho druhu, jaké prodává, nebo když jest z objednacího listu zřejmo, že ten, kdo zboží objednává, obchoduje zbožím právě tohoto druhu. Ve všech těchto případech jedná však dodavatel na vlastní zodpovědnost a musí na požádání finančních orgánů hodnověrně prokázati, komu, kdy a jaké zboží skutečně dodal. Tento průkaz provede objednacím listem, opisem účtu a případně dopravní listinou (nákladním listem, poštovním podacím listem atd.). Odebírá-li však nabyvatel zboží osobně bez objednacího listu, musí dodavatel vyhotoviti účet a opis účtu uschovati jako doklad příslušné položky knihy daňové.

Článek 40.

K § 38, odst. 1., zák.

Vrácení daně přepychové výrobce přepychových předmětů.

(¹) Podnikateli, který nabyl přepychového předmětu proto, aby jej dále zpracoval na jiný přepychový předmět, vrátí se na žádost částka ve výši rozdílu mezi 12%ní (10%ní) daní přepychovou a sníženou 2%ní daní přepychovou, prokáže-li, že nabyl přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem nebo že nabyl přepychového předmětu, zdaňovaného v drobném prodeji, a prokáže-li dále, že z dodávky nebo při dovozu byla státu odvedena 12%ní (10%ní) daň přepychová.

(²) Zpracováním se rozumí jak zpracování ve vlastním slova smyslu, kdy předmět ztrácí svou podstatu a název, tak také přepracování, jímž se mění toliko forma předmětu nebo při němž se předmětu použije jako součástky k zhotovení jiného přepychového předmětu.

(³) Žádost musí býti podána do jednoho roku po nabytí předmětu. Žadatel musí prokázati buď, že nabyl předmětu úplatnou dodávkou, podléhající 12%ní nebo 10%ní daní přepychové a za jakou úplatu, nebo že jej dovezl z ciziny a zaplatil při dovozu 12%ní daň přepychovou. Žádost svou musí doložiti průkazem (na př. zásobníkem), že předmět skutečně zpracoval na jiný přepychový předmět, dále pak nákupním účtem a dvěma jeho opisy a příslušným výpisem z knihy daňové svého dodavatele, nebo jestliže dovezl předměty z ciziny a zaplatil při dovozu daň, celní kvitancí. Z nákupního účtu má býti patrné, kdy byla účtována cena zaplacená (neplatí-li dodavatel daň z cen účtovaných podle § 17, odst. 7., zák.).

(⁴) Opisy nákupního účtu, případně výpisy z něho (čl. 35) musí býti opatřeny prohlášením dodavatele, že daň z účtované ceny byla již zaplacená, a datem této platby nebo prohlášením, že jest účtována cena zahrnutá v částce, z níž daň za příslušné období byla již státu odvedena; prohlášení musí zníti na úřad, u něhož se o vrácení žádá.

(⁵) Odepře-li dodavatel vydati nabyvateli prohlášení o zaplacení daně nebo výpis ze své knihy daňové nebo nemůže-li si je nabyvatel z jiných důvodů opatřiti, musí tyto překážky oznámiti, připojití nákupní účet a dva jeho opisy a žádati, aby úřad se sám pře-

svědčil o zaplacení daně z účtovaného zboží. Finanční úřad vyzve pak dodavatele, aby opatřil opisy účtu prohlášením, je-li daň z příslušné dodávky již zaplacená čili nic, případně aby předložil výpis ze své knihy daňové. Nevyhoví-li dodavatel tomuto vyzvání včas, může mu finanční úřad uložit pořádkovou pokutu podle § 43 zák.

(⁶) Finanční úřad vyznačí na prvopise účtu, že byl předložen proto, aby daňový rozdíl byl vrácen, a žadateli jej pak vrátí. Jeden opis účtu podrží si úřad, druhý opis zašle k cíli kontroly tomu finančnímu úřadu I. stolice, u něhož jest dodavatel zdaněn.

(⁷) Nenabyli-li podnikatel přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem, vrátí se mu na žádost částka ve výši 6% nákupní ceny (bez daně). Žadatel musí i v tomto případě žádost podati do jednoho roku po nabytí předmětu a doložit ji shora uvedenými doklady a průkazem (na př. zásobníkem), že předmět skutečně zpracoval na jiný přepychový předmět.

(⁸) V obou případech musí býti žádost podána u příslušného finančního úřadu I. stolice nabyvatelova, kterýžto úřad hodnověrnost předložených průkazů přezkoumá a o žádosti rozhodne.

Článek 41.

K § 38, odst. 2., zák.

Vrácení daně přepychové státu, státním podnikům a osobám, jež nabyly přepychových předmětů ve veřejném zájmu.

(¹) Stát, státní podniky, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo kdo nabył přepychového předmětu ve veřejném zájmu, mají nárok, aby se jim vrátila částka ve výši 6% nákupní ceny tehdy, když předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, nenabyli ani sami přímo od výrobce nebo přímo dovozem, ani dovozem prostřednictvím tuzemského podnikatele podle § 28, č. 3., zák.

(²) Co se rozumí veřejným zájmem, stanoví čl. 10 tohoto nařízení.

(³) Žádost za vrácení daně nutno podati u příslušného finančního úřadu I. stolice nabyvatelova, a to do jednoho roku po nabytí předmětu a doložit ji nákupním účtem a dvěma jeho opisy; skutečnost, že daň byla zaplacená státu, musí býti prokázána způsobem,

stanoveným v čl. 35 tohoto nařízení. Kdo nabył předmětu ve veřejném zájmu, musí mimo to ještě prokázati (vysvědčením úřadu, správy ústavu atd.), k jakému účelu předmětu nabył.

(⁴) Finanční úřad přezkoumá předložené průkazy a na nákupním účtě poznamená, že byl předložen proto, aby daň byla vrácena, a uvede důvod tohoto vrácení.

(⁵) Dodávka překupníkovu státu nebo shora zmíněným státním podnikům jest v tomto případě podle § 4, č. 17., zák. od daně z obratu osvobozena za podmínek, uvedených v čl. 10, odst. 1., tohoto nařízení.

Článek 42.

K § 38, odst. 4., zák.

Vrácení daně přepychové, byl-li přepychový předmět zničen nebo poškozen.

(¹) Podnikatel může u příslušného finančního úřadu I. stolice žádati, aby mu byla vrácena daň přepychová, zaplacená u výrobce nebo při dovozu, když prokáže, že zboží bylo bez jeho viny živelní nebo jinou neodvratnou pohromou zničeno nebo tou měrou poškozeno, že daň nelze přesunouti na dalšího nabyvatele.

(²) Nabyli-li v těchto případech podnikatel zboží přímo od výrobce nebo přímo dovozem, může žádati, aby mu byla vrácena daň přepychová z celé nákupní ceny nebo z té části nákupní ceny, která odpovídá množství zničeného nebo poškozeného zboží. Nenabyli-li však podnikatel zboží přímo dovozem nebo přímo od výrobce, který z dodávky zaplatil daň, nýbrž od překupníka, vrátí se mu na žádost 6% nákupní ceny (bez daně), příp. z té části nákupní ceny, která odpovídá množství zničeného nebo poškozeného zboží.

(³) Žadatel musí hodnověrně prokázati, že, příp. jakou měrou zboží bylo zničeno nebo poškozeno; to prokáže buď úředním potvrzením nebo znaleckým posudkem, potvrzeným příslušným důchodkovým kontrolním nebo celním úřadem a pod. Kromě toho musí žadatel v těch případech, kde nabył zboží přímo od výrobce, předložit příslušný výpis z knihy daňové dodavatelovy. Skutečnost, že daň byla státu odvedena, musí prokázati způsobem, stanoveným v čl. 35 tohoto nařízení.

(⁴) Hodnověrnost předložených průkazů finanční úřad přezkoumá, o žádosti podle volného uvážení rozhodne a na nákupním účtě

poznámená, že byl předložen proto, aby daň byla vrácena, a uveďte zároveň důvod tohoto vrácení.

(⁵) Vrácení daně nelze žádati, bylo-li zničení nebo poškození zboží úmyslně zaviněno majitelem.

Článek 43.

K § 49, odst. 6., zák.

Vrácení daně z dodávek, provedených po 31. prosinci 1923.

(¹) Při dodávkách nebo výkonech, smluvených před 1. lednem 1924, provedených však po 31. prosinci 1923, pro něž zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., stanoví sazby nižší než ustanovení dřívější, nebo které dani nepodrobuje, kdežto dříve dani byly podrobeny, přísluší nabyvateli, jemuž byla daň započítána, nárok na srážku daňovou. Nebyla-li daň dodavatelem do té doby odvedena, může nabyvatel žádati od dodavatele poměrnou slevu; jestliže však dodavatel daň již státu odvedl, může nabyvatel žádati za vrácení daňového rozdílu nebo daně u příslušného svého finančního úřadu I. stolice.

(²) Žadatel musí v tomto případě prokázati, že nabyt zboží úplatně, že byla tato dodávka provedena až po 31. prosinci 1923 a že z ní byla zaplacená daň podle dřívějších zákonů ustanovení. Tyto okolnosti lze prokázati způsobem, stanoveným v čl. 35 tohoto nařízení. Jde-li o vrácení daně přepychové, musí žadatel předložiti také příslušný výpis z knihy daňové svého dodavatele.

(³) Totéž platí obdobně při dodávkách a výkonech, smluvených dříve, než nabylo účinnosti nařízení, jímž byly určité přepychové předměty nebo určité přepychové výkony prohlášeny za nepřepychové, provedených však po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti.

Článek 44.

K § 49, odst. 8. až 10., zák.

Přechodná ustanovení.

(¹) Podnikatelé, kteří mají v den, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění se-

znam přepychových předmětů, na skladě předměty, zdaňované dříve v drobném prodeji, podle zmíněného nařízení však zdaňované u výrobce nebo při dovozu, mohou žádati, aby jim finanční úřad I. stolice vyměřil z této zásoby 8% ní daňový rozdíl (mezi plnou přepychovou daní a daní z obrátu), který může býti zaplacen ihned nebo ve 4 čtvrtletních bezúročných lhůtách.

(²) K tomu cíli musí podnikatelé předložiti zmíněnému finančnímu úřadu řádně sepsanou inventuru. Finanční úřad povolí toto zdanění ode dne, k němuž byla sepsána inventura, a to s podmínkou, že tržba za zmíněnou zásobu bude zdaněna při prodeji 2% ní daní z obrátu.

(³) Totéž platí obdobně v případech, uvedených v § 49, odst. 9., zák., nejde-li o předměty zdaňované v drobném prodeji, a dále v případech, uvedených v § 49, odst. 10., zák.

Článek 45.

K § 50 zák.

Účinnost nařízení.

(¹) Toto nařízení jest účinným ode dne účinnosti zák. ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obrátu a dani přepychové, pokud se však týká vedení daňových záznamů, úředních vysvědčení a osvědčení a daňových přiznání, 14 dní po vyhlášení.

(²) Provedením jeho pověřují se ministři financí, spravedlnosti, průmyslu, obchodu a živností, vnitra, zemědělství a pro zásobování lidu.

Švehla v. r.,

též za ministra Malypetra.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Šrámek v. r.	Bečka v. r.
Novák v. r.	Dr. Hodža v. r.
Udržal v. r.	Srba v. r.
Dr. Markovič v. r.	Habrman v. r.

Stříbrný v. r.,

též za ministra Dra Franke.

Číslo.....seznamu.

Vzorec č. 1k čl. 2 a 39 vl. nař. ze dne 4. čer-
vence 1924, č. 156 Sb. z. a n.

Rok.....

Úřední vysvědčení.

Potvrzuje se, že.....
(jméno, firma)

V.....

provozuje oprávněně obchod, živnost*).....

Vysvědčení toto má platnost jeden rok, t. j. do.....19.....

V.....dne.....19.....

.....
(Podpis úředníkův.)

Razítko pol. úřadu (administrativní vrchnosti) I. stolice:

*) Co se nehodí, budiž škrtnuto.

Vzorec č. 2

k čl. 2 vl. nař. ze dne 4. čer-
vence 1924, č. 156 Sb. z. a n.

Evidenční kniha o vývozu.

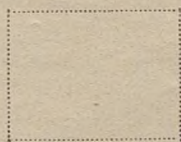
Vývoz.

Datum vý- vozu	Druh a množství vyveze- ného zboží	Jméno a bydliště (sídlo) příjemcovo v cizině	Úplata za ne- přepychové zboží vyvezené (příp. zboží, prodané vývozci)	Úplata za přepychové zboží vyvezené (příp. zboží, prodané vývozci)	Kdy bylo vy- vezené zboží za- placeno	Celní úřad, kudy se zboží vyváží	Datum a číslo vývoz- ního dokladu	Po- známka
10	11	12	13	14	15	16	17	18

Vzorec č. 3

k čl. 2 a 11 vl. nař. ze dne
4. července 1924, č. 156
Sb. z. a n.

Korespondenční listek

.....

.....

.....

V

pošta

Vzorec č. 4

k čl. 19 vl. nař. ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n.

Oznámení

k dani z obratu - přepychové - o dodávkách nepodnikatelů

(§ 13, odst. 1. a 3., a § 31 zák.).

Jméno a adresa dodavatele:

Jméno a adresa nabyvatele:

Den uzavření a předmět smlouvy:

Výše úplaty (smluvená cena):

V dne 192.....

.....
(Podpis nepodnikatele.)

Poučení.

A) Dodává-li nepodnikatel nepodnikateli, jest podle §§ 13 a 31 zák. ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., povinen do 14 dnů po ujednání dodávky:

1. zaplatiti z každé jednotlivé dodávky daň příslušnému bernímu úřadu;
2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí, oznámení o dodávce podle hořejšího vzorce;
3. zaslati nabyvateli potvrzení o zaplacení daně s údaji, jež obsahuje oznámení pod č. 2. uvedené.

Z dodávek nepřepychových činí daň 2% nebo 1% (§ 10 zák.) a z dodávek přepychových 10% (§ 30 zák.) úplaty (ceny).

B) Dodává-li nepodnikatel podnikateli, jest toliko povinen zaslati finančnímu úřadu I. stolice oznámení o dodávce podle hořejšího vzorce. Daň odvede v tomto případě za nepodnikatele podnikatel (nabyvatel).

Vzorec č. 5

k čl. 19 vl. nař. ze dne 4. čer-
vence 1924, č. 156 Sb. z. a n.

Oznámení

k dani z obratu — přepychové — o výkonech nepodnikatelů
(§ 13, odst. 4., a § 31 zák.).

Jméno a adresa nepodnikatele, jenž výkon provedl:

Druh výkonu, kdy a kde byl proveden:

Výše úplaty (smluvená cena):

Kdy, jakou částkou a kde byla daň zaplacená:

V dne 192.....

.....
(Podpis nepodnikatele.)

Poučení.

Nepodnikatel, provádějící zdanitelný výkon, jest podle §§ 13 a 31 zák. ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., povinen do 14 dnů po provedení výkonu:

1. zaplatiti z každého jednotlivého výkonu daň příslušnému bernímu úřadu;
2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu byl výkon proveden, oznámení o výkonu podle hořejšího vzorce.

Z výkonů nepřepychových činí daň 2% (§ 10 zák.) a z výkonů přepychových 10% (§ 30 zák.) úplaty (ceny).

Za zdanitelný výkon se také pokládá pořádání představení a zábav jakéhokoliv druhu.

Berní úřad v.....

Berní obec:.....

Vzorec č. 6k čl. 19 a 34 vl. nař. ze dne 4. čer-
vence 1924, č. 156 Sb. z. a n.

Oznámení o platbě

daně z obratu — daně přepychové z dodávek — výkonů — dražeb nepodnikatelů
(§§ 13 a 31 zák.).

Jméno a bydliště platitelovo:.....

Předmět dodávky *) (výkonu, dražby) a den uzavření smlouvy (provedení výkonu); den

a místo dražby:.....

Zaplaceno na dani	{	*) z obratu..... Kč..... slovy.....
		přepychové..... Kč..... slovy.....

Den platby.....

V..... dne..... 192.....

Berní správě (finančnímu ředitelství)

V.....

*) Co se nehodí, budiž škrtnuto.

Vzorec č. 7

k čl. 20 vl. nař. ze dne 4. čer-
vence 1924, č. 156 Sb. z. a n.

Přihlašovací list

k dani z obratu a k dani přepychové.

Jméno (firma) podnikatele	Bydliště (sídlo podniku) ulice a číslo domu	Druh podniku (udání předmětů, které podnik vyrábí nebo s nimiž obchoduje, a výkonů, které podnik provádí)	Veškeré ostatní tuzemské podniky (závody) téhož majetníka	Počet členů domácnosti včetně čeledě (u zemědělských podniků)

Poučení pro podnikatele, podrobené dani přepychové.

1. Jsou-li předmětem podniku předměty přepychové, nutno je v přihlašovacím listě uvést v tom pořadí a tím označením, jak uvedeny jsou v seznamu přepychových předmětů.

2. Při přepychových předmětech, které se zdaňují u výrobce, musí výrobce udati nejen svou provozovnu, kde zdanění se děje, nýbrž i k účelům kontrolním veškerá skladiště a prodejny v místě provozovny neb na jiných místech se nacházející.

3. Rozšíří-li se podnik na další závody téhož majetníka nebo na další druhy přepychových předmětů nebo zruší-li se nebo přeloží-li své sídlo, nutno tyto změny ohlásiti do 14 dnů příslušnému finančnímu úřadu I. stolice.

Číslo.....

Vzorec č. 9k čl. 39 vl. nař. ze dne 4. čer-
vence 1924, č. 156 Sb. z. a n.

Osvědčení.

Potvrzuji(eme), že jsem (jsme) odebral(i), prokázav(še) se úředním vysvědčením
politického úřadu (administrativní vrchnosti) I. stolice v.....

ze dne.....19....., čís....., od pana (firmy).....

(obvyklé označení předmětu přepychové dodávky a množství)

v ceně.....Kčh.

V..... dne.....19.....

.....
(Podpis nabyvatelův.).....
(Adresa nabyvatelova.)

Poučení na 4. straně!

Ukládací okres:

Berní okres:

Číslo kat.:

Vzorec č. 10

k čl. 27 vl. nař. ze dne 4. čer-
vence 1924, č. 156 Sb. z. a n.Udání berní správy, u níž byla
posledně vyměřena daň,
a číslo platebního rozkazu:
.....
.....

Přiznání k dani z obratu.

(jméno, příjmení, firma)

v k vyměření
(bydliště, sídlo, místo provozovny)daně z obratu podle zákona z 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., z přijatých úplat
(účtovaných cen podle § 17, odst. 7., zák.) za zdanitelné dodávky nebo výkony, příp.
z vlastní spotřeby v roce 19..... (v době od do
.....) (při dražbě, konané dne)

(Vyplní úřad.)

V ý m ě r a d a n ě.

(Co se nehodí, buďž škrtnuto.)

1. Údaje přiznání byly přezkoušeny a správnými shledány.
2. Údaje přiznání byly zkoušeny a po úředním šetření vyznačeny změny červeným inkoustem.
3. Podnikatel nepodal přiznání k dani — odepřel podati vysvětlení o údajích přiznání — nevysvětlil dostatečně vytykané pochybnosti a byl tedy proveden odhad.

Podle toho činí:

A. daňový základ pro 2 ^o /oní daň	2 ^o /oní daň	celkem daň
za I. čtvrtletí Kč	Kč	
za II. " Kč	Kč	
za III. " Kč	Kč	
za IV. " Kč	Kč	Kč
B. daňový základ pro 1 ^o /oní daň	1 ^o /oní daň	
za I. čtvrtletí Kč	Kč	
za II. " Kč	Kč	
za III. " Kč	Kč	
za IV. " Kč	Kč	Kč
2 ^o /oní a 1 ^o /oní daň dohromady	Kč	
5 ^o /oní zvýšení podle § 17, odst. 6., zák.	Kč	
Celkový předpis		Kč

Datum vyměření:

Podpis:

Přiznání.

- I. Druh podniku nebo zaměstnání (dražba, konaná dne)
- II. Kde jsou provozovny nebo kde byla dražba provedena (obec, ulice, číslo domu):
- a) v témž ukládacím okrese
- b) v ostatních místech
- III. a) Byl podnik provozován po celý rok?.....
- b) Byl podnik provozován toliko část roku?..... od..... do.....

Oddíl I. pro 2%ní daň z obrátu.

	1	2	3	4	5
	v I. čtvrtletí 192.....	ve II. čtvrtletí 192.....	ve III. čtvrtletí 192.....	ve IV. čtvrtletí 192.....	Celkem
1. Úhrnná hrubá tržba (z níž nesmí býti vy- loučena ani vybraná daň ani tržba od daně osvobozená) po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (vý- kony) z téhož čtvrtletí					
2. Cena předmětů, vza- tých z podniku pro vlastní spotřebu, jiné nevýdělečné upotře- bení nebo pro zaměst- nance s připočtením daně					
Úhrnem . . .					
Od toho se odčítají:					
3. Úplaty za zboží vy- vezené (§ 1, odst. 1, zák.)					
4. Úplaty za dodávky (výkony), osvobozené od daně z jiného dů- vodu nebo kryté pau- šálem					
5. Úplaty vrácené, které byly zdaněny v dřívěj- ších čtvrtletích 2%ní daní z obrátu					
Úhrnem . . .					
Zbývá					

Oddíl II. pro 1%ní daň z obrátu.

	1	2	3	4	5
	v I. čtvrtletí 192.....	ve II. čtvrtletí 192.....	ve III. čtvrtletí 192.....	ve IV. čtvrtletí 192.....	Celkem
1. Úhrnná hrubá tržba (z níž nesmí býti vy- loučena ani vybraná daň, ani tržba od daně osvobozená) po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky z té- hož čtvrtletí					
2. Cena předmětů, vza- tých z podniku pro vlastní spotřebu, jiné nevýdělečné upotře- bení nebo pro zaměst- nance s připočtením daně					
Úhrnem . . .					
Od toho se odčítají:					
3. Úplaty za zboží vy- vezené (§ 1, odst. 1., zák.)					
4. Úplaty za dodávky, osvobozené od daně z jiného důvodu nebo kryté paušálem . . .					
5. Úplaty vrácené, které byly zdaněny v dřívěj- ších čtvrtletích 1%ní daní z obrátu					
Úhrnem . . .					
Zbývá . . .					

Na daň bylo již splaceno

za I. čtvrtletí dne Kč.....
 za II. čtvrtletí dne Kč.....
 za III. čtvrtletí dne Kč.....
 za IV. čtvrtletí dne Kč.....
 úhrnem Kč.....

Poznámka. Vrácené úplaty, zdaněné v dřívějším ročním období sazbou%ní, které od sou-
hruhu úplat v tomto ročním daňovém období nemohly býti odečteny proto, že nebyly v tomto období přijaty
úplaty, podléhající téže daňové sazbě (čl. 30 vl. nař.), Kč.....

Tyto údaje jsem (jsme) učinil(i) podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

V..... dne..... 192.....

(Vlastnoruční podpis poplatníkův.)

Poučení.

1. Přiznání nutno podati u berní správy (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi u finančního ředitelství) do konce ledna za minulý rok, zruší-li se však podnik v daňovém období, do čtyř neděl po jeho zrušení; úplaty, došlé po zrušení, přihlásí se dodatečně do 4 neděl po zaplacení. Převeďe-li se podnik v daňovém období úplatně nebo neúplatně a nepodal-li dřívější majetník přiznání včas, musí je podati nabyvatel po uplynutí daňového období také za dobu do odevzdání podniku.

Přiznání musí také podati podnikatelé, kteří jsou podle vyhlášky o paušalování povinni platiti paušalovanou daň, pokud zmíněnou vyhláškou nebyli výslovně této povinnosti zproštěni.

Přiznání jsou povinny podati též osoby, které pro cizince, nemající v tuzemsku provozovny, zprostředkují dodávky jejich zboží, nalézajícího se v tuzemsku, dále pak osoby, které dodávky takového zboží splňují.

Osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, jsou povinny podati přiznání do tří dnů po skončení své tuzemské činnosti. Trvá-li jejich činnost v obvodu téhož úřadu déle než 1 měsíc, jsou povinny podávati přiznání do tří dnů po uplynutí každého měsíce.

2. Do souhrnu přijatých úplat nutno také pojmouti úplaty za přepychové předměty, z nichž byla zaplacená 12%ní daň přepychová již dříve při dovozu nebo u výrobce a které podléhají při dalších dodávkách již jen dani z obratu.

3. Podniky smíšené, ve kterých se prodávají vedle přepychových předmětů také předměty nepřepychové, musí podati zvláštní přiznání k dani jak stran zboží přepychového tak stran zboží nepřepychového.

4. Úctované ceny místo přijatých úplat lze přiznávat jenom tehdy, vymohl-li si poplatník k tomu povolení podle § 17, odst. 7., zák.

5. Vracené úplaty možno odčítati jen od souhrnu těch úplat, které podléhají téže daňové sazbě, jaké podléhala vrácená úplata.

Poučení na 4. straně!

Ukládací okres:

Berní okres:

Číslo kat.:

Vzorec č. 11

k čl. 28 vl. nař. ze dne 4. července
1924, č. 156 Sb. z. a n.Udání berní správy, u níž byla
posledně vyměřena daň, a číslo
platebního rozkazu:

Přiznání k dani přepychové.

(jméno, příjmení, firma)

V k vyměření
(bydliště, sídlo, místo provozovny)daně přepychové podle zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 263 Sb. z. a n., z přijatých
úplat (účtovaných cen podle § 17, odst. 7., zák.) za zdanitelné dodávky nebo výkony, příp.
z vlastní spotřeby v roce 19..... (v době od do
.....) (při dražbě, konané dne).

(Vyplní úřad.)

Výměra daně.

(Co se nehodí, budiž škrtnuto.)

1. Údaje přiznání byly přezkoušeny a správnými shledány.
2. Údaje přiznání byly zkoušeny a po úředním šetření vyznačeny změny červeným inkoustem.
3. Podnikatel nepodal přiznání k dani — odepřel podati vysvětlení o údajích přiznání — nevysvětlil dostatečně vytýkané pochybnosti a byl tedy proveden odhad.

Podle toho činí:

A) Daňový základ pro 12 ⁰ /oní daň	12 ⁰ /oní daň	celkem daň
za I. čtvrtletí Kč	Kč	
za II. " "	"	
za III. " "	"	
za IV. " "	"	Kč
B) Daňový základ pro 10 ⁰ /oní daň	10 ⁰ /oní daň	
za I. čtvrtletí Kč	Kč	
za II. " "	"	
za III. " "	"	
za IV. " "	"	Kč
C) Daňový základ pro 2 ⁰ /oní daň	2 ⁰ /oní daň	
za I. čtvrtletí Kč	Kč	
za II. " "	"	
za III. " "	"	
za IV. " "	"	Kč
12 ⁰ /oní, 10 ⁰ /oní a 2 ⁰ /oní daň dohromady	Kč	
5 ⁰ /oní zvýšení podle § 17, odst. 6., zák.	Kč	
celkový předpis	Kč	

Datum vyměření:

Podpis:

Přiznání.

- I. Druh podniku nebo zaměstnání (dražba, konaná dne)
- II. Kde jsou provozovny nebo kde byla dražba provedena (obec, ulice, číslo domu):
- a) v témž ukládacím okrese
- b) v ostatních místech
- III. a) Byl podnik provozován po celý rok?
- b) Byl podnik provozován toliko část roku? od do

Oddíl I. pro 12%ní (10%ní) daň přepychovou.*)

	1	2	3	4	5
	v I. čtvrtletí 192.....	v II. čtvrtletí 192.....	v III. čtvrtletí 192.....	v IV. čtvrtletí 192.....	Celkem
1. Úhrnná hrubá tržba (z níž nesmí býti vylou- čena ani vybraná daň, ani tržba od daně osvobo- zená) po srážce vrá- cených úplat za zrušené dodávky (výkony) z té- hož čtvrtletí a po srážce úplat, podrobených 2%ní snížené dani přepy- chové.					
2. Cena přepychových předmětů, vzatých z pod- niku pro vlastní spo- třebu, výdělečné nebo nevýdělečné upotřebení nebo pro zaměstnance s připočtením daně . .					
Úhrnem . . .					
Od toho se odčítají:					
3. Úplaty za zboží vy- vezené (§ 25, odst. 2., zák.)					
4. Úplaty za dodávky, osvobozené od daně z jiného důvodu nebo kryté paušálem					
5. Úplaty vrácené, které byly zdaněny v dřívěj- ších čtvrtletích 12%ní (10%ní) daní přepycho- vou					
Úhrnem . . .					
Zbývá					

*) V tomto oddílu se neuvede tržba podrobená toliko 2%ní snížené dani přepychové. Tržba tato se přiznává v oddílu II.

Oddíl II. pro 2°/_oní sníženou daň přepychovou.

	1	2	3	4	5
	v I. čtvrtletí 192.....	v II. čtvrtletí 192.....	v III. čtvrtletí 192.....	v IV. čtvrtletí 192.....	Celkem
1. Úhrnná hrubá tržba (z níž nesmí býti vy- loučena vybraná daň) po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky z té- hož čtvrtletí					
Od toho se odčítají 2. Úplaty vrácené, které byly zdaněny v dřívěj- ších čtvrtletích 2 ^o / _o ní sníženou daň přepycho- vou					
Zbývá					

Na daň bylo již splaceno

za I. čtvrtletí dne Kč

za II. čtvrtletí dne Kč

za III. čtvrtletí dne Kč

za IV. čtvrtletí dne Kč

úhrnem Kč

Poznámka: Vracené úplaty, zdaněné v dřívějším období sazbou %ní, které od souhrnu úplat v tomto ročním daňovém období nemohly býti odečteny proto, že nebyly v tomto období přijaty úplaty, podléhající téže daňové sazbě (čl. 30 vl. nař.), Kč

Tyto údaje jsem (jsme) učinil(i) podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

V dne 192

(Vlastnoruční podpis poplatníkův.)

Poučení.

1. Přiznání nutno podati u berní správy (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi u finančního ředitelství) do konce ledna za minulý rok, zruší-li se však podnik v daňovém období, do čtyř neděl po jeho zrušení; úplaty, došlé po zrušení, přihlásí se dodatečně do 4 neděl po zaplacení. Převeďe-li se podnik v daňovém období úplatně nebo neúplatně a nepodal-li dřívější majetník přiznání včas, musí je podati nabyvatel po uplynutí daňového období také za dobu do odevzdání podniku.

Přiznání musí také podati podnikatelé, kteří jsou podle vyhlášky o paušalování povinni platiti paušalovanou daň, pokud zmíněnou vyhláškou nebyli výslovně této povinnosti zproštěni.

Přiznání jsou povinny podati též osoby, které pro cizince, nemající v tuzemsku provozovny, zprostředkují dodávky jejich zboží, nalézajícího se v tuzemsku, dále pak osoby, které dodávky takového zboží splňují.

Osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, jsou povinny podati přiznání do tří dnů po skončení své tuzemské činnosti. Trvá-li jejich činnost v obvodu téhož úřadu déle než 1 měsíc, jsou povinny podávati přiznání do tří dnů po uplynutí každého měsíce.

2. Podniky smíšené, ve kterých se prodávají vedle přepychových předmětů také předměty nepřepychové, musí podati zvláštní přiznání k dani jak stran zboží přepychového tak stran zboží nepřepychového.

3. Úctované ceny místo přijatých úplat lze přiznávat jenom tehdy, vymohl-li si poplatník k tomu povolení podle § 17, odst. 7., zák.

4. Vracené úplaty možno odčítati jen od souhrnu těch úplat, které podléhají téže daňové sazbě, jaké podléhala vrácená úplata.

5. V oddílu I., pol. 1. uvede se veškerá hrubá tržba za přepychové předměty mimo tržbu, která jest podle § 28 zák. podrobena jen 2%ní snížené dani přepychové. Součet položek oddíl I., 1. a oddíl II., 1. činí celkovou hrubou tržbu za přepychové předměty.